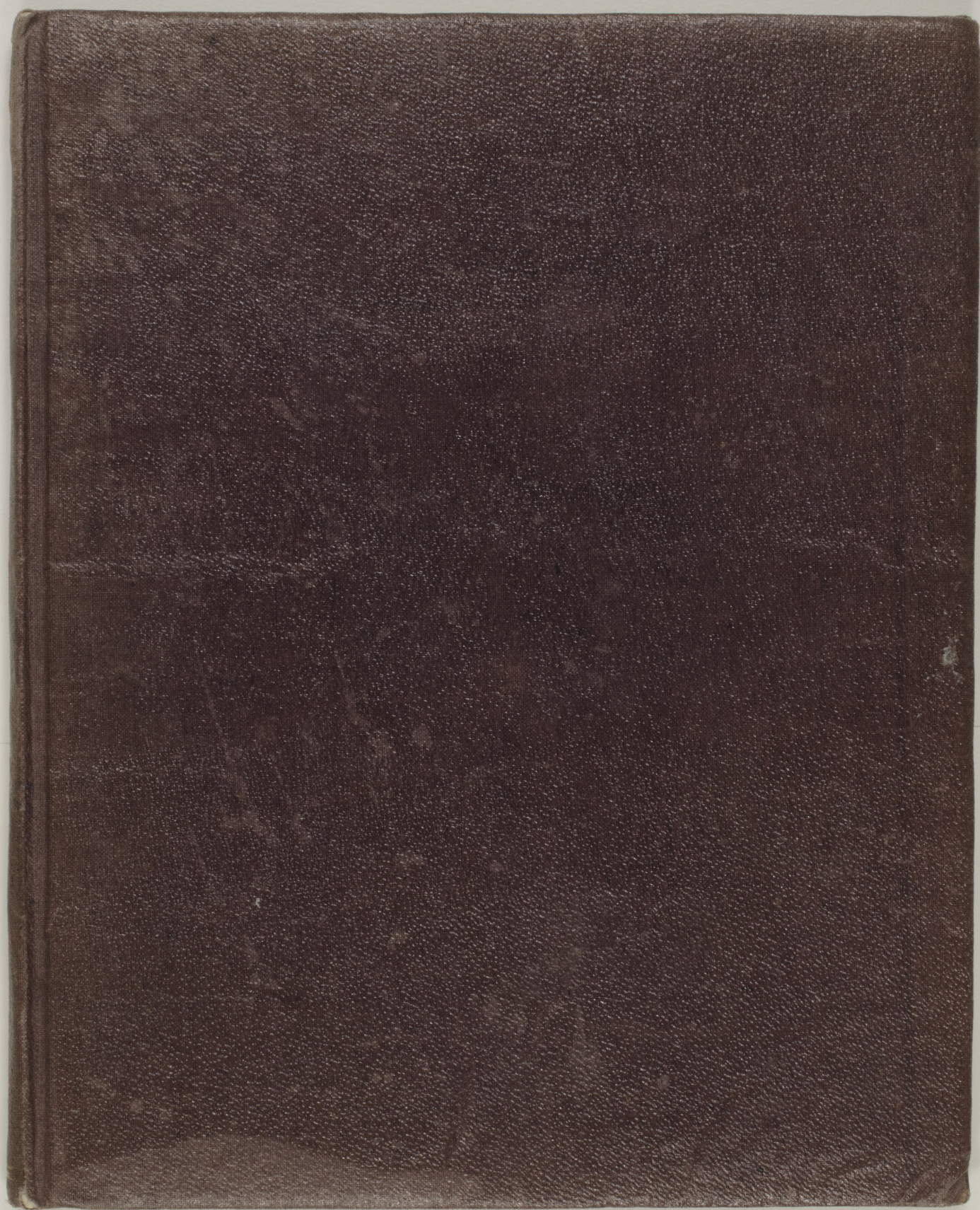

1813-1842 (i mai)

Sk
Tj

res
ter

en
mye

brar
Dus

Unac

mar

bu

ar

dar

(ty

D 1

afte

da

va

flig

D 1

de

D 2

Journal.

Skrifvens af M. Rothsch under en resas genom
Tyskland, Italien och Frankrike åren 1840 och 1841.
^{Juni 11-23, 24-31} ²⁹⁻³¹ ³³⁻³⁷
1-10

Den 14 Maj 1840.

Reste vi ifrån Stockholm på Angfartyget Swithö
till Auluck. Under vägen gjorde vi luktupphäp med
en Fransos, vid namn Drainet ett verkligt original som
mycket roade oss; han var poet och artist, ritade rätt
bra.

Den 17. Ankommo vi till den lilla nattstadens
Travemünde, derifrån reste vi genast under par tinn-
mars tid till Auluck, hvarst vi bodde på Hotel Ham-
burg; såg endast Marie Ryghaus, den var nära 650
år gammal, Dodsdausen, malad af Alb. Dörers fäns
dar, mycket original men i särdeles välsmålad i mätt
tycke.

Den 18. Reste vi till Hamburg, anlände dit på aftonen
efter en bröttsam resas af endast mil på en så
dålig väg har jag aldrig rest. Hamburg sånt jag mycket
vacker, vi bodde på Hotel de Belvedere i Jungferns-
stieg, hade en gudsomlig utsikt ifrån våra fönster.

Den 19. Voro i på tysk Skiaten och sågo La Mente
de Portii.

Den 20 och 21. Voro högt Adrammas dagar, emedan vi för

för bläst och regn, endast måtte vietas inom våra rum.

D. 22. Sågo vi Hagenoterna.

D. 23. Sjog jag för första gången en Italiensk Opera: Lucia de Lammermoor. Naturen, känsla och liflighet voro på ett skönast förenade i Italiensarnes sång och spel. Min förhållning var obestämmlig; som någon så skön och det sanna i utförandet upprörde min känsla och verkade så godt på min själ.

D. 24. Sogs vi tillt af emisionerna i kring Hambores Rute genom staden Altona som ligger helt nära; Dampskutorna Ottersens beordrat Klappstuck ligger beordrat om Wardslust Rainville med den magnifika vee at Elben; sedans besogs hamnen och der kring gudsomliga utbyggnaden. Vid Rainville hörde jag för första gången Wackergalen.

D. 25. Rute vi öfver den vackra Elben till Hagenburg, vacker var ty vare, den statuerne vi voro på Angvar tygt så fullt att man knapt kunde se en annan till naturens skönhet.

D. 26. Gjorde vi en dagsresa till Celle, landet var mycket slätt och mindre vackert.

D. 27. Kommo vi till Hannover. Der sågo vi Maler Galerien i Wallensden (Kronprinsens Palais) jag fant 4 der många lifter af värde, endast en af sars Dykt. och en af Alb. Dürer föreställande en Gubbe som skaller sin hand öfver en dödskal. Af Demmer; En Junona (A. P. S. förbiff) och en annan lifter, föreställande:

En kort som skräddar o^{ch} allt man ser alla Tändarna
Botaniska Trädgården är mycket rik och vacker i
Hannover.

D. 28. Gjorde vi en dagsresa till Göttingen, passerade
igenom en mängd små städer; naturen blev allt vack-
re och vackrare, det som mest förvånade mig var
de stora tätta skogarna af Boken, Ekarna, Granar etc.
Tre, fyra vackra Reiner såga vi äfven i Göttingen ligger
mycket högt, med höga berg rundt omkring, utsigten ifrån
ett sådant var högt igen i mitt hjerta, ej så vacker
men storartad, och var det intressant att se hur
mångfaldig Naturen är. Maler Galeriet i denna stad
var föga anmärkningsvärdt, utom flera Taflor af Bra-
nach och Holbein; en af Raphael, som jag återstyg-
famt sådels vacker.

D. 29. Fortsatte vi vår resa på aft. m. till Cassel, då
stog min gjälsnjutning till en stor lida; landet blev
allt mer och mer koncentrat, skogarna om möjligt ännu
vackrare; när vi kommo till den lilla vackra staden
Münden som ligger vid Werra flodens var jag alldeles
förvånad ty vacker natur hade jag sett till guds, och
humoristiskt och lustigt var äfven så i staden den aftonen
och bidrogo valdes mycket att förfärfva landskapen.
Cassel är en mycket vacker stad, till en stor del byggd
i den nyare stilen. Maler Galeriet stort, och endast
Mäster Flöten, i den franska Stalinska och Neder-
landska skolan. En Tafla af Tenier David's bonde Scen,

alldeles förtäfflig; flera tapeter af Wouverman och Stena.
Gudomliga tapeter af Rembrandt och van Dyke jemte
isgrunnet trunn Gubbar af den förr och, En Borgmäs-
tan ifrån Antwerpen med sin familj, af den sednare
och en person som är mycket fundersam ut om hans
funderar sin penne. Af Raphael såg jag ej ett enda
stycke, ett skall finnas förutställande den Heliga
Familjen, men var borta för att renoveras. Leonard a
Vincis tapeter behagade mig ej i det som angick Colontius.
Några märkvärdiga tapeter målade så att de sågo ut
som basrelief, af Jacob Wit såtog mig mycket ty de
voro så ofantligt naturliga. Bilder galleriet, Antiqui-
teter m.m. Hantverk såg jag med mycket intresse.

29. Febr. Förs vi genom en sluttande väderstråk, genom
Schönfeld där Churfurstens mor bodde, till Wilmshöhe
På såg slottet Löwenburg byggt för 40 år sedan af
och gjelf af honom bebott, på samma ställe hade för
400 år sedan slottet ett dylikt slott hvarsteds detta var att
uppförda; allt såg gammalt och förfallit ut, men men-
blomma i flere rum syddas på Cessans och emellan
2 à 300 år gamla och mycket väl bebehållna, monstern
raccoso liknande nu tidens smalk. Bord skapade etc. allt voro
flera hundra år gamla. Allt riktigt ifrån ett Törn där var
sändigt vackert så man såg i det i kring sig så
skes vid ^{riket} till det att hantiga trunt med Herkules
statu på yttersta tornspetsen, hvalfven och en stor
bassin med uti voro ofantligt vackert, här angående jag
smig mycket att jag ej hade penne och papper, så
jag ställde en del drap afslutad. Genom lundgårdet af
oräkneliga droppar kommo vi på ett högt torn, hvar-

från utgången ^{var} Mon, hela staden Cassel midt framför
oss, med en mängd små byar Smågårdar allier och skogar
Sant Hallett Wilhelmshöhe närmast mitt framför, dock
sag allt så smalt ut ifrån denna stora höj, en del af
Hartz bergens skander vi ses som låga 10 svenska mil
Därifrån. På vår stigandet ifrån Löwenburg skattkantziga
Sornet som var 160 år gammalt fingo vi åter ses något
huvudigt af Moneten utfort. Watten Monstern som spulade
2de gangen i uckan i kinnens kvarje gang, och den bjudes
mer, bland Wattenfallens lukagader, die Teufelsbrücke
mig mest dock förvara de alla så sköna att jag blott
fröchtar att möjligtvis kunna glömma dem. Die Haupt
fontaine hvars stråle gick 200 fot högt var märkvärdig.
På den sådana Park der Moneten gjordt lika mycket
som naturen ber jag i finas naturs till, så smalt
fullt och uttalt tillika, är den vid Wilhelmshöhe.
Jag glömdes nämna att vi öfveringen öfver Friedrichsplatz
sag en parad där Churfursten af Hessen Cassel monstade
sin trupper, hans var lång och vildsvart, ansett af
fullt, ja det afstånd jag kunde se honom.

På Löwenburg fannas Fredrik de störes skåder luvade, de
voro mycket sköna isynskat hällen.

Den 1 Juni. Redo vi ifrån Cassel, passerade Marburg, der
jag beundrade en gammal vacker gothisk Rykta. 3 gillen
laga vi öfver staden.

Den 2 Juni Kommo vi om aftonen till Ens som ligger
emellan höga vackra berg. Det skedde och regnade
jätt då så jag i fick så njata af den ovanligt vackra
naturen som jag såkert annars gjordt.

Den 5. Juni. Besjod jag att Drottas af Ruskroonen, 2de hof-
glas. Samma dag gjordes jag min första ridt på åsens
till Maison de Chasse i Bluslakustien.

D. 6. Redo vi att, till på ett högt berg kallat Wintersberg.
Hvarifrån utrykten var herrlig; Ens och haken floden
var framför oss. Dessa fjärdar roas mig obekripligt; äm-
man var mycket säkert och lätt, men när den springer
är det obekripligt, och isgenarhet utför bergen, hvarfrån
man kuddat de gåra

D. 8. Gjordes vi att en obekripligt angenäm ridt på åsens
till Sporkenbaurg; fört på en chaussé, förbi La font-
aine d'argent sedan genom de ådras, satade man oss
la stogsvägar, utför bergen i alla möjliga svängar.
Var till vi slutligen stadnade vid Ruin Sporkenbaurg
faut den sandigt vackert; i långt derifrån hordes ett
klart echo.

Den 9 och 10. Redo de andra ut, men jag fick för litet
illamående, ej midsommar

D. 11. Redo vi om morgonen till Collet i fjärdelen
ifrån Ens, på en nyhugad anlagd chaussé invid haken
floden, charmant vackert och ut, tvitthas blifvo
annu skönare närmare, och i Collet; denna stad
invid Rellu floden är obekripligt vackert; lufastad ligger
vid hela floden. Mött emot oss man en stor fontän
Heubrotstein, denna fontän vi g. lusa, utan spara
det till en annan gång. Emellan 7 och 8 på aft. m.
voro vi att i Ens.

Den 12 Redo vi äggs på ett högt berg, det samman som
syntes ifrån oss rum och ut, jag afstodt. En vid
träskt, vackert och syntes därifrån, herrligt bland Rellu
innan vid Nawen.

D. 13. Redo vi på åsens till Hammensau som anses hof-

var den vackraste utsigth härukring, ^{den} dagens var mycket
solskott hvarjensom jag g. Kunder se så långt i Kring
Spokenburgs Rieimans vore dock sga ligas och vorena.
Den 19. Redo vi till Nassau at en dätig inilldag där
fortsatte dreftha ritten upp till de utmärkt vackra
Rieimans som ligger strätt emid; på atrevägens förtjuga
de all många vorena och mycket men som vägens vore
för lång att reisa på. Asner vore vi mycket utrotta
och jag någ att vara hemma, att emellan 6
och 7 på aftonen.

D. 19. Komono alls de Hysarliga på på aftonen, vore som
börja hade mat illa och var följanden att g. Tiden
jag g. på ensammon, hvar på jag g. fick se deras ankomst.

D. 20. Gick jag på på aftonen till Bremen med Carl, hvarst
jag såkade triki. Waldeck med sin dotter och Niice
Jag bad att på vore deras sällskaps under promenaden,
hvitken anstån hemalles med mycket mycket aetlighet
hela tiden; Jag såg alls de Hysarliga reisa på Asner.
Fränka Waldeck följde mig hem och strätt dreftha endat
uppkamman, och på Balongen, redo alls de Hysarliga
förbi, hvitket mycket vore börja och mig.

D. 21. Kl. 8 ta om morgonen just då jag skulle gå och
dricka mitt ästa glas, hysades jag mig till frendrad
af att se Hysaren och Hysaren som stå med sin
hvarvid den sednare drack. Sedan gjordes de flere
hvar vid promenadspaltens, hvarvid vi ofta mätte
den och Hysaren sju som Thronstolens halsade
på mig. På aftonen såg vi den åter alla förbi
oss tvän gång, hvarvid Hysaren halsade på oss
der vi stodo på Palconen.

D. 22. Gick jag åter den Hysarliga om morgonen,

D. 25. Redo vi till Masburgskij hvar från man hade
en onckers utsig, at högers Tackbade för by.

D. 27. Akte vi genom Masau till Arnstia först
at Munkkloster mycket f. saligt, men vackert,
vid färd väg kommo vi till Munna - Kloster
som ligger högt upp på ett berg med sin kyrka,
allt sandigt vackert, isynvirket sedt ett litet
Munna - Kloster.

D. 29. Redo vi till Pyre Frucht och såg en den minsta
och färdigaste kyrkan man kan tänka sig, ett litet
gammalt och f. saligt. - Masau intill såg vi Stein
famillens Gravård, i Gotthick stilt och ofantligt
vackert.

D. 30. Akte vi till Niederlahnestien, hvarst vi ate
en lång och ledans middag, sedan f. saligt, Sagen
uti en liten ökstuck öfver Lahn och Rheinfloren
till den vackra Ruin Stolzenfeld hvilket nu upp-
rymdas af Rungen; Preusen och Stall labors; utif
drifran var skoles Gudomlig, till venter, Coblenz
Chrenbreiten, Niederlahnestien, mit enot Steilgen
berg ett gammalt Kloster, samt den midt enot Lahn
teck nusens Ruin, och som man påstod en gång in-
taget af Geustaf Adolphi, till Hogers Cherlahnestien,
samt Margenburg den största fästning i Masau.

D. 31. Redo vi och vacker väg ikring Wentuberg.

D. 32. Redo vi på f. m. till Coblenz vore och tillsammans
med Grasse Passe, frick Stalen och Com Radet Noren; vid
den gjordes vi en f. saligt upp till Chrenbreiten, den största
fästning som finns i Stall Syckland. Utifiglen drifran
var Gudomlig, Coblenz Monds flodens utifig - Raken
och Petersberg med framfar. Vi at en st en
samt om passen.

D. 33. Redo vi på affonen till La Maison de Chen D'Chen
lahnestien; hvar kommo i regu och oblagligt saden, hvar effen.

jag tror jag förtyllde mig, & jag som doftar sjukt i flera
dagar.

D. 11. Hörde vi en rätt vacker Concert. af Mrs Gude
öfentligt val för Öfste Piano men dock ej med riktigt
känslan af Mrs Clara Novello (Engelska) konstnar
en öfvermåttad vacker och stark röst, men afsums hos henne
saknades ständigt. Af Hausmanns fader för Violin höll
här jag hört han gyllt Gudomligt.

D. 12. Fingo vi genom en luggelig ton
här i Sällburg spelas dock aldrig här jag kunnat ima-
ginera mig något sådant; intressant var det att se
hans händer hur han stödde dem och aldrig träffade
en enda ton; ofta under Piano följde hans fingrar
som barmull öfver tangenterna och dock hördas tyngre
ton mycket tydligt. Hans spel var så Gudomligt att
man ibland förnått händes dragas andan af för Gudsrik
och voro våra munnar riktigt uppskallade och kunnat
stilla. Om aftonen i Nya Pörs salen gjorde vi

D. 13. Hörde vi Mrs lekantskap, han ser sig ut tycks
vara mycket egenkär och spegler var rätt artig mot
oss. Han önskar här öfver många hvarjensans del
blef bestått att dagen derpå sakas i ett litet musik-
rum.

D. 13. Fing Sophie svenska national sånger för Mrs
vilket han tyckte mycket om, och såvade Campanella
mångt öfver de svenska melodier och Didonica till Sophie
troken som Walden. Spelte ett stycke, och slutligen
fingo vi afsums här Mrs spela många sora stycken
af sina egna Compositions, att som kallades de
för Lycebrarna, hvaraf han spelte La sentimental.

D. 15. Hörde vi åter Mrs, Hausmann och Clara Novello.

men med mindre nöjs än förtid gången. — — —

17. Beste vi tillsammans med Froken Wäldsch hennes
Cousin Froken von Maaden och Herr Bruch till
^{Prand} ~~Prand~~ Bach, 2 timmars väg ifrån Ens, där at vi fört mid-
dag i ett Landshus som ligger adels invid Rhen, floden.
Derifrån begaf vi oss till Marlsberg ett gammalt om-
kult vackert slott liggande högt upp på ett berg. Detta
har varit i sednare tider liggsmatt till fängelset, hvilket
upphörde för 3 år sedan; den siste som satt där som
fånge var en Rönt. Muternick som på 30 år
vi besöga hans rum hvilket såg mycket ilandigt
ut, och figurer målade på väggarna af honom gif-
men mycket illa. Ettligt ifrån detta slott var Prand
höga

18. Drack jag mitt söta glas af Kaffetkrem.

19. Bortsett vi var resa ifrån Ens med ett verkligt
nöje, de dagarna blefva mycket enformiga och man
trötta sig på så mycket mytt. I Colentre lägo vi öfver
natten. Klockan 8 morgons derifrån började vi vår
förlä Augbats färd på den vackra Rhen

20. Passerade vi således en mängd vackra Rener
byar och små städer, den gamlas förörra Pärstafjen
Rheinfels var mycket vacker af Schleiberg. Rhen
Rennar till Bingen som tycktes vara en smula vacker
stad och vi i hant dess churen vi der gick i land, men
och så blott för att gå till Stiga i en liten båt som
genast född oss till Rheinfels en gammal Borg
som vi kort förut hade med Augbat passerat för.
Denna lilla Prins Prins af Preussen, fubas och
repareras af honom. Just som vi skulle stiga in
i land uppkom ett stort hastigt åk och vi
blefvo kvar i båten, hade vi tillflykt till något skydd
för detta grannar vade föran vi väl kunna upp-
jag nästan grannar hade kunnat Parapet och en
fång privat att bara så jag var adels utan andra

smittat och vilen digna mig af bristat friskhet
mig någonstans, utan som solen åter bryder skin
och jag väl står och tanket mig i ~~den~~ gingo
vi uppe förte bese reemmen, som mitt blott till
in del smidan Prinsen just bodde der, ja men
mycket vackra samlingar, som der allt af gamla
antiqua artitlen utsogete ifrån yndren skrin, men
allt genom min föreliga bristat skander jag 7³
njuta utaf som jag sakert anvars gjordt, val åter
hamna igen till Bingen anlände den 6te baten på kväl
den 7de skulle förutta var resa i delsammanstiga
de åter regna jag dels der för dels af lufk på kväl
begaf mig ner till balongon, kvälade mig länge och väl
på den soffan, som detta återgjorde mig tillräck
liga krafter för sådant varken, meligen vackert, gile
jag med de smidare uppe på Dackhet. Jag åter mycket
vackra ständer, men som de förtäta, så deremat
ända ifrån Colente till Bingen, som branta höge
berg på guse sidor, der ständ det märkvärdiga berg
Lurlei med sitt fjura gånge repulärande Echo liden
frappirade mig och intresserade mycket. Men jag
jag måla tillstå att jag dock fristaltade mig till
gladen vara vackrare, åter till indryskt i var so
stort jag vantade mig, till stor del enast jag till
skrifte oraken, mitt illamående steg jag haelt om
den starkt smaka och äfven haelt äfven som det
mellan sådant och den starka bladen, detta var
en stor slaveri, ja jag riktigt frisk, och sådant vackert
hvitket allt upp till det skrin i naturen, fram jag
äfven njuta olustfullt på sandigt, endast de uppe
fallar sinnet allt det luvliga ogat för skada.
Den aftonen anlände vi till Mainz, en mycket orolig
och väl belägen stad.
Den 21. Om morgonen reste vi på Jernväg till Leiden

Baden hvarvet funnos flere flere tusende. Bad o. h.
Borrens gælte men såge man i stort lill dem
omdane. Irommaderne der ere sa mange ydige
vakra parker broar och Dammar. Par-salen
är der mycket stor och vacker, men mörk, och iert
sändigt vacker och gles. Sedan reste vi till Boiren
af Massacus. Hagt stalt hithet jag fant ligga
mycket bra och invändig sandligt sanakifallt
mucklerat. Farstugan i hare tre varningar upp. de
conrad med Affet. Sifverden allt afstnat der
af Tärslam m. fl. 2000 Lefvande. Sifstar skullen
for närvarande finnas i Djurgården. — I Kring
5 på aft. m. atthommo i till Mainz. De andra
gingo och besags Dom kyrkan afen som guten
borgs stater men maite jag af trohet och värre
hota hatta mig ställa kunnig, dellen kostade jag
men maite jag finna mig i mitt och och hoggas pa
bättre skriftur den andra dagen som afen till
min glädje var fallt.

Dj 22 Den morgonen reste vi ifran Mainz 4 tycka
och till Frankfurt natten hela vägen var plantor
och frugt-träd och skogar ofurallt, landet stalt.
Frankfurt är en mycket stor och vacker stad.
Et lill sten Museum besags, i ett rum fanges Anaden
af Dancker luggan i Marmor aldeles guddelig
ett rodt sten ifran ett lill fenster i rummet gjord
synn anu lekag bjara än blottet dagens skenliggind.
Drofterbesags Maler Galeriet som var stort och
hade många många Mäster stycken flere förtröf
Eger af nutidens Maler som Napoleon till Stort
och treuen Ordens Broder, Munkar o. d. i natur
ly storlek på en tafla af en som stuto Lessionom
jag minns rätt / denu sidan nem ligant by den fmo

Tor jag var af en Fransos. —
 D. 23. Gingo vi i Domkyrkans kvarter som det var ligg
 för tiden ar sedan tafflor etc gammalt och int
 merant all se. Därefter gingo vi till det gam
 la Rådhuset där nästan alla Romerska Skulptur
 blifvit valda, i en stor sal fanns allas deras
 porträtter och ställda vi oss i en egen kända
 i ett fönster där hvarje Skulptur ställt och visat
 sig för folket efter Kroningarna, på Torget skall
 den offerats en Ox på bål. — För handna ar
 sedan byggdes detta Rådhus under Henri's Tjugo
 fängarns Regering. — Därefter reide vi
 till Darneladt hamne dit i god tid på f.m.
 Besåg Malars galleriet som fanns i Prinsen af
 Darneladt stadt. Här nytt jag åter i rikt mat
 skur, först ty det var mig gästly ståt mer än all
 härligt gå i gressen och rekommendera, men jag var
 frisk och bratt och således legal. Där var flera tafflor af
 Domenicinos, tvenne af Raphael men af hans äld
 ste son Johannes, af hvilka 4 originaler skola
 finnas hvarje till en liten del förändrade. Den
 ensamma som på Rilax men flera — som dub
 belt stora hände jag igen där som man påstod
 vara af Titians. Samtets degnon har ligger upp
 på vore skinn men coloriten på hennes knö
 fänta anrikt bekagade mig mycket mera på den
 tafflan på Rilax. I detta galleri fanns många
 oerhöfligt behagliga tafflor så väl i blommar
 landskap, glas, frugt, Djur som figurer
 och! hvad jag garna viljat stanna där och mala
 D. 24 Rute vi till Manchester, stannade vid första Station
 gick till slösket till fols till i Roming, till en ländlig
 kvarter vi togo oss en bondagas och åkte upp genom

en åttio stogs väg till berget Montebocus hvarfren
vi hade den herrligaste utsigt ifrån till högt
torn enkont ligger därför på en sådant lund och
Ruiner, det närmaste lilla Querbach och det fjärra
bort Weydenheim. Mitt emot synas Frankfurt och
Darmstadt och på en annan sida Spunkheim
charus starkt såvick kunde jag med blotta ögonen
se 25 staders och ligger, som det ser ut, en stor
tab med herrnens man kunde näst oändligt långt
Denna alla förordade mig mycket mycket bra
jag emot slutet blev af skolorna i bondlag-
men Emellan i och på öfver hvar en
till den skickligt till stadens Markt
som ligger vid Meckelfloden, stadens ligger högt
men är mycket Vi gingo på spåret till den
de gafs Den Graf von Arnsdorf af Churburg
den oannas som Waltendragaren på Svenke
de spatta hem en ligger bra, Theater en gammal
och rätts makt.

På 25 gingo vi till Malargalvint som ligger på
staten hvar till enare jag mycket lundrade
utvändig, till dess en annan ställe och antygen
enkelhet. Malargalvint var en mycket endast
af gamla maktar, hvar bland David Teyers
taller mycket intog mig, där fanns många loften
af Rebus. Därefter gingo vi till en rätts baken
Rebus, som hade flera vacker altars taller.
Sedan detta var gjord fortaller resan till Schweid
Rebus hvar en intog var middag och efter uppgift
vigen ligger och den gästligaste park jag
annu sett och knappt kunnat imaginera mig.
Vid första inträdet genom ett stort slott hvar
Yacht jag åttio i varieteter från alla länder
migt det sednare kallas Gatan med Schweid
berg i fonden och det andra parken med lund.

brunnar och statuer, hvar bland oss tvenne gjordes
omgifna af argas hunder som jag kallar i den
sprutades vattnet i ett stort skar. Mercurius
templet var ocksniffligt vacker för 50 år sedan
byggd som ruin; Minervas tempel, turkiska
bosquet och Moskeen; Apollas tempel hvarunda
var underjordiska gangar och där mellanom tvenne
frantimener statuer som oss vattnet rör öfver flera
trappor; detta samma ställe ligger jag hit
där en naturlig theater, man ser hvar ridan
skulle varas också där; Theatern med det nyss
närda Apollas tempel i forden, Ah! allt ger
en så skön och förbättrad bild att man blir
alders hanförd. För resten ser man oöfverligt
springbrunnar statuer av Mythologi, Ockli-
quer etc etc öfverallt i hela parken, danner
med suaver de sotade broar och de skönaste
träd af alla slag. Jag har i bekänt hvar
smakfull och skön jag saun denna park och
hvar det riktigt ständade på mig att endast se
hastigt på den, jag tror mig på flera vart
då jag kunnat bese att gå i den. Ah! så
domlig, Konsten och Naturen så till sammans kan
vandra. Efter denna promenad kände jag mig guds
barn trätt och då jag i fick stadens kvar, var det
skönt att med det lifliga skön minnet af parken
sitter sig i vagnen och under vacker vader och
våg ska af Steinmas väg till det afens vacker
och markvädiga Heidelberg.

D 26. Besögo vi Heidelbergs ruiner, någonting så stort
och herrligt har jag knapt gjort mig i de om. Detta
gamla ställe bebod i många århundraden af människor

hvars stoft knapt meras finnas kvar i jorden, fram
står nu skönt i sin alderdom med sina låga
murar, halfta salar, och ragade, skurar etc etc
hvar tiden och valdet så förståndt, vill Naturen
undanskymma genom den gädomligt flengrande
Musgronan, genom trädens och buskarnas som äro
öfverallt. Så förskönas ibland det nya lifet det
gamla, och jag är viss om att aldrig har detta
Stad varit så vackert för den beundrande besök-
daren som nu. Härifrån härlade jag ner min
blickar och såg Staden Hvidellberg med tunder,
floden Necken, städer, byar och berg långt bort.
Jag tänkte mig så lycklig att få se detta af
Gud - tid och människor så stona ark.

Viingo nu i Stallets Källare, hvaruti ännu för-
cared vin i små Ulen fyllt, intressanta var det
att se de mörka vinfatens som brukats i för-
na tider, att som inrymdt 300,000 bottor, och
ofvare var byggt, som en liten salong viingo
upp för små koppar. Den andra del af Stallet
visades Olofssons Taflor och gravar, hvar af en
voro till sala för billigt pris, men också för
varden. Om, Åstören samma dag var det an-
nat att vi alla skulle se Ruin, men sådant blev
fult och vi kunde ej gå ut, hvilket mycket
härades på många.

D 27. Rute vi genom en liten stad Borsvall
till Carlsruhe, hvarut vi besögo Stallet samma
dag. Gingo upp till ett högt Torv, hvarifrån
utsigten var bra väder, man såg för hela
Staden som är mycket reguliert byggt, Staden
och grön.

som uti en half cirkel där alla gatorna som strö-
lar framman sig mot stället. På andra sidan en
vacker park med alltså på samma vis frimade.
Stadens rummen som magnifika. När vi passade
en gata visades oss ett hus där Gustaf W. Ralph
bodt straxt efter sin Deboniering; huset var litet
och enkelt.

D. 28. Gingo vi i Katholiska och Catholiska kyrkan
men där som var den enklaste jag någonsin sett,
nått vackert, den ordinarie rätt smakfull hade
flera vackra Altar tappter. Densham besögs där
en Galleri, som var litet, men hade många
nått vackra tappter af Rembrandt Wouvermann
Tenier m. fl. en af Bocklin kampan. i samma genre
som min lilla Gubbe. Orangeri trädgården gingo vi
här till egenom den var mycket vackert. Sedan reste vi
till Rastadt, besåg ett där mycket gammalt stolt
med gamla familier portvakter; en mängd tappter från
de äldsta tiderna, af ordinarie stupa, nått vackra isyn-
nerhet som der några stora historiska tappter af
en som hette Adelt och som mycket behagade mig.
Sedan var i denna lilla stad stället var en dag resten
till Baden Baden. Stadens är en mycket fin
områden utmärkt; Promenaderna behagliga,
Och hant stolt och vackert. Sedan gingo vi på
Spittelstätt och sågo Fra Diavolo Theatern mycket
blå och Druggen dålig. Så vi gingo min något drifig.

D. 29. Gjorde vi en mycket lång promenad på
Adams gata till ett hus som varande i Haste riktigt
thad, i kyrkan byggas till en Helgen, & ljugda
med magnifika kläder stenar och dyg Carter. Det
var tydligt att de denna i skallar, benstanz, de kararje,

Reflexen var besmygadt, hender alle fatter, under det vi stode
der såge vi en Manna gå' en i sin fell. Derfra, u-
do er genom en meget vakker sag, i en dybt skog med
høge berg kuaret fars et sandt tækt waldet fall.
På aftenen gingo vi oppi till Gamla Stallet. Men
men der var g' anmerkningssvarende, men, det som
mycket intresserade mig skuren dystra als song li-
ga konstor, det uggende var stallets underjordiske
ganger, det vi gingo med levande gus; der had
varit senterer, små och smitta rum för fangarn
ett litet med ett hal. Taktet hvar genom fangarn
narkades, därav var af sten och vint 3 quarters
gækket, utom till ett rask, der Rads hvar arm, sattet
var därav af jern lums och brækkig, smala ganger
och fall - tækt fannas på flere ställen. Och hvar
mangas olyckliga varelsers had g' här lidet.
På 30. Besøg vi en del af Helso Rattomus, vakkent
var så varit att jag næsten brænder mig en på
som kaudet fjællad had det egenolukkelig smæk
Nygthaus var rætt vakker med flere vakker grofve
sedan gingo vi till et Menne Klæde nara entill
i Nygthaus næmligen, som var liten oldt, dlig, her
sag jag at en Manna i en Cella en lums hær
ter tækt vi till Oberst Stolt som ligger alid
skrifligt ved og hær fra utgjør en skon, Men
thet nedarfor og de luerlige berg i kring. Men
men var, till en del rætt vakker i Gotthold, genan
med malade fæster etc. - Derfra begav vi os till
en liten stad, Geisbach nara intill och at der mid
dag en liten flod gar derigennem som gjorde
fula brækten sandt vakker, vadnet var skøn
och min nyctning af den vakker naturen
stor, flere vakker landskaller passerades, slut-
ligen kommo vi igen till ett gammalt Heretigt

Slott, kalladt Favositen Schloss, för iöfverlyst slott,
Reummen mycket dyrbarsamt, där vaggas och
barn vore af masaihi; Keket gar enu li' baktelig
natt intressant att se; med sena Cactustier
Chinesiska porcelainen Glas m. m. gammalt.

Aterkomna hem gjorde vi visite hos Baron Munk.
D. 31. Redo vi upp på asnen till Gamla slotts Ruin,
som var mycket vacker, afvensom et riktigt drifran.
Et par Timmar derifrån lemnade vi det sandligt
vackra Baden Baden och repte af till Rühl
en (Grans stad) hvarest vi lög ofver natten, afredt
morgonen derpå.

D. 1 Augusti Sedan vi lemnat vagn och saker gick vi till
Strasbourg; för första gången; en Fransysk stad
och ofver allt höra detta språk var rätt roligt.
Staden var för ofrigt stor och ofliga. Vi första pro-
menad var till Thomas Kyrkan, där jag såg. Huru
balsamerade lik många vackra Grafvårdar utom
det ofver Marchall de Saxe som här det vackraste
jag någonsin sett, i Marmor af Pigall; idem och
hela sammanställningen för Gustaf mig oerhöfligt
attraherande ställningarna och formerna adels förbrylliga
geras hade jag betraktadt detta längrum men som
vanligt skall man alltid skynda sig Drifran gingo
vi till (Münster) där stora Dom Kyrkan) och St. Hilz
ken Kyrkan. Jag intogs af en hög ingångsandelkan
där vid första inträdet, ju längre jag var der, desto
mera såmt jag uppgjordes min själ, jag glömde,
att dem som här uppgående sena bane till den
Hagala vore Catholiker; och det samma an det ju
afven (ty alla äro vi Guds barn, Tro på samma
Fader. — Kyrkan var ofantligt gammal, förest uppgjordes)

efträd på 700-talet sedan af sten en gång uppspränd
so ligger under till på 1500-talet da man slutat
dermed, ehuru ett torn det saknar aldrig blifvit på sin
fot. Detta endas höga torn som fönster skall vara det
högeta: hela Europas tre sandigt vackra Altar taf-
lor finns i denna kyrka, en isynnerhet jag måst tyck-
te om, föreställande tröskaren på Persett, Maria som
vid denna syn fallit offver sig i en grönas armar, henz
us ställning, uttryck var det höjgaste, behagligaste jag sett.
Den malade fönstren i denna kyrka voro ofantligt vackra
dessa gifva ett så sandigt behagligt sken ehuru mörkare
hela kyrkan blifvur. Därför var i ett hvalf sågo vi sta-
tuer som voro 900 år gamla, tröskaren och en del af apost-
larna dessa voro väl gjorda och med ett ofantligt uttryck,
af en enda sten voro 800 personer i naturlig storlek. Sedan
vi hade sett allt, gingo de andra upp i tornet för att
se utrycket, men jag ensammens med kyrkostyrelsens kam
till Hotellet; huru på kortaste denna försäkelse var kam
jag knapt luckig, tanken på min knappsliga väg-
het gjorde mig att så bruste, men nöd och oförmåga och
koppet lugnade mig snart; under gifvur väntade jag på
de andra som berättade om den stora utrycket;
där hade gått 500 främlingar. — Sedan gingo vi
till Admiration som har varit ibland de stora som
finnas, sandigt smuktfullt voro alla vapnen i stäl-
da, i treann långa salar. Soldaternas som visades oss
dessa var något oför 60 år, sade vi varit med i alla
Napoleons Compagnier, och många fängor hade han
blifvit blussad. Att se på honom roades mig mycket.
Om aftonen återvände vi till Rehl.
D. 2. Rute vi genom en vacker väg till Freiburgi
Bisay kyrkan der som är byggd i samma vacker
Gothiska stil som den i Strasbourg, af samma
Architekt, men mindre, på en vacker och imponerande
i mitt tycke, där sken solen i genom de vackra

målade fönstren och gaf så behagligt sken många
af fönstren voro nya, och färgerna mycket klara.
Jag gick med Gust Jean den förra dag Träsbarns bild
af den, förställd i sin groff, bakom vara bilder må-
lade på fönstren ur bibliska historien oerhöfligt
väljörda. Mitt emal är en annan nisch förstat-
lande Natvarden, alla i kroppslig storhet, allgre-
ken och ställningar mycket jag oerhöfligt om,
Dum var lutt althänsom de Vincis Taflan.
Gobannis lutar sig så ierligt och lyckligt om
emal Träsbarns aring, så man riktigt ser han för-
nu sig lycklig; Jeddas med frunger siter siter vid
bords andan och ser gemensamt. — Många oerhöfligt
vackra fint arbetade altaren etc. — i Gotthick skit
benednade jag i denna kyrka, mycket var arbetat
af en annan lifande Artiste. Freiburg Sedan jag
vi Skattekammaren i kyrkan som hade ofantligt
många dyrbarteter i tillförs Guds och adels stema.
Om aftonen promenader i omkring staden, aftonen
var skön och var det näst i folket i sina dröjda
D.B. Rute i genom Schwartzwald, en Gudomlig vagn.
Tanken att allt om och om makas skulle var
så gyller, underligt att verkligen på denna skön
kivliga natur; när vi komma till den Holle slöge
vi ser vagnen, med en verklig högen förgrusning så
jag sedan steg höga berg hvarvordhane jag smält gick
fram på ett ställe, man ett litet vattenfall, ofantligt
borgan på ett, förmodade borgen denna höga gyller
hvitka kallas Schrocksprung emdan man säger en ofant
höjpat ifrån ena lorget till det andra och hithen
natur! Jag tyckte att människorna ofru om de vara
gode deusa brackter mera än andra komma idag
Snygaren Jag var så lycklig vid allt jag såg kände mig

sa tacksam. Byggnads-sällskapet, bond-falket allt, var
här slika. på en station, där vi gingo in att se
på de omtalade Schwartzwaller Uren, hörde vi ett
mycket vackert Cornet som spille Strauss waler
men af den nyare menigen. Där fick jag se en beuk
med svernyalk (min favorit näst om solbrannen) som jag
ej fått äta under hela resan. Komma till hälla
stationen där vi entogo var onsdag fick jag för första
gången äta en riktigt god filbenka, och kom sa
ihåg mitt hem. — Sedan vi nått äkt ett stycke
upptäcktes stigningen af Alporna, hvad jag då kan
se kan ej beskrivas. Om aftonen anlände vi till
Schaffhausen.

Idag gingo vi för att se det stora Rhen-fallet.
Ett brusande kordes redan på långt håll, i en liten
båt vater vi oss öfver vatten anst strömmen, under
det watten smatt stänkta uppå oss. Gingo upp på
ett luggigt berg invid fallet hoarifrån jag det sa
magnifikt ut. himmelen var klar och solen gjorde
skummet och vattenet så skönt. sedan gingo vi löjer
mer i en byggnad aldeles inuunder; jag tog på mig
en skinn kappa gick till kanten, såg wattenet wäl-
komma naveln, så att det svindlade ty jag var så
nära och stangle det öfver mig så mycket vatten
att jag ej länge kunde stå der. Och det skönaste
var att se nedanför fallet de wakra Regulusgarn
solen der bildade; aldrig hade jag hemant imagi-
nera mig detta. När vi åter komma på andra
stranden fingo vi se Rhen-fallet i Camera Ab-
scura, vackrare än en målning nästan kan bli,
var, den var så skön och klar. Rhen-fallet skatt
vara 315 fot bredt och emellan 70 och 80 fot högt.

12
D. 5. Reste vi i från Schaffhausen; ett öfverflyktigt öfverflåd
under det hästarna ombyglas, gick jag förut en gång
en Rensfallet och har mig aldrig kunnat betrakta det
något. Middags tiden kom och till det vackra Zürich.
Därpå hade vi en fall vid Schaffhausen gjord till en
sin fot så som ej kändes gå; hela aft. m. mätte således
äfsamt jag öfver kunnat, hvilket mycket kostade på
mig. (Ej undret var Gudomligt, liksom allt hvad jag
sag öfver floden, och denna att jag kändes jag gör
var nog något öfver. D. 6. Züricher gör midt fram för
det hade, mörket, stod jag en lång stund och betraktade
de Manar som så härligt utfyller sig i watten,
jag blef tillt mjältig under alla de Tankar som
så genomförr mig. Mamma, Geron, Albrandt
så långt långt bortas, hade jag så varit så in-
nerligt på under dessa betraktelser.

D. 6. Gick jag på aftonen ut och promenaderade till med
Adam; Stadens stora läge förtärte mig mycket.

D. 7. Morg. vi ännu kvar i Zürich, Carl och Adam gjorde en
längd på den vackra göm; jag hätt bortligg saltekar,
under den, och stötte det mycket på en bade att ej
kunna vara med.

D. 8. Reste vi genom en skön väg; Züricher gör och Albrandt
nu på ena sidan till Zug häradet, en att middag, under
aska och regn, svarar jag Gud nas be rätt mycket. Af
flere orsaker. Man förtärte mig i och var i delat mot mig.
Men mätte jag kunnat glömma detta. - På aft. m.
blef vad det Gudomligt, vi passerade längs med stranden
af Zuger sjön som är rätt stor och guda skön. Albrandt
döfnade stranden. Ett gammalt stätt högt upp på
en bergs kant, dygde sig gjorde stället verkligen för
holland, sedan vi ännu allt ett tillt öfver floden
Bogn Arth på en smal udde ut i sjön och det låga
berget Rigi framför. I denna by, skifles skurarna i

D
 mar
~~med~~
 ole
 berg
 den
 ma
 syon
 Car
 Bro
 sto
 D
~~fra~~
 Kan
 hat
 ern
 ole
 miff
 L
 sans
 and
 min
 der
 Ho
 Ray
 G
 L
 gam
 D
 rang
 ind
 Mo
 als
 and

D
 mar
~~med~~
 ole
 berg
 den
 ma
 syon
 Car
 Bro
 sto
 D
~~fra~~
 Kan
 hat
 ern
 ole
 miff
 L
 sans
 and
 min
 der
 Ho
 Ray
 G
 L
 gam
 D
 rang
 ind
 Mo
 als
 and

D
 mar
~~med~~
 ole
 berg
 den
 ma
 syon
 Car
 Bro
 sto
 D
~~fra~~
 Kan
 hat
 ern
 ole
 miff
 L
 sans
 and
 min
 der
 Ho
 Ray
 G
 L
 gam
 D
 rang
 ind
 Mo
 als
 and

D. 11. Ginge vi til Reformation Kirken, samt den gem-
malde kirke. Bern er en vundt og bygget stad,
med floden Aar flyter omkring den, strømmen kaja
og vaker, stor men højt oppe på det nær mæste
berget, der men skal staden højt mere, som højt
den befestet af berg rundt omkring. Alene på
en sådan dag jeg med omtrentlig rejse. De som
syntes var: de Wittenhorn, de Schenkhorn, de Finster
Aarhorn, l'Eiger, de Moine, de Jungfrau, de
Breithorn et de trou. I fra Terrassen var at se den
største.

D. 12. Komme vi nu Dagstaden til Freiburg, besøg de
her som var Catholik, og så vakter, blandt høfde
hendes jeg igennem i sammentide som den ene. Og alle
på de her og efter næsten samme måde. Mange bro-
ar er en mærkelig i Freiburg, den store og akte
og gik efter, var 909 fot lang, på intet er mag-
nifique, profus og simple stadt, men ser den
sundt og behaglig at se langes hall. Den
andra bro er yderst smuk, der næsten halve
mindre. Og alle slaverne holdt just på at arbejde
der. Staden er yderst, som i broerne, og i de
floden som går under den. Mange, der vil
Og alle, gik godt og lyste. De alle med Berthas
Grafene var såde, i hvidt hvidt 900 år
siden satte og opretholdt, det var for en
gammel kirke.

D. 13. Ahland er i god tid til Hausmann, og en var
vundt vakter, staden ligger for behaglig højt mere
en Genuer gen, vundt romantisk i mit lyse.
Med vundt interesse besøg vi Spinkert, på topen
og jeg begynder som aldrig adt så godt såde,
en mærkelig andring og bygget under alle

De brottsliga satta i flere rum, och arbetade,
hvar och en efter sin färdighet. Monarkens
Skriftrum ligger i ett rum med vakt,
och är de fångarne förbjödna att tala ett ord eller
se upp ifrån sitt arbete. Gångstegen för sig, ar-
betade fram ifrån, hvar och en har sitt eget till-
rum, med en lång bord och en stad, tyllas för heliga
böcker, här stafs de i en rum arbetat för dagens
slut; på vägen lag en liten Bon - bok, som
sakhet nogligen varit bakt, jag tillade att den
och fant den så innerligt skrymmer, och passande
just för en brottslig; mig tycktes att hon mig
vänder i detta rum, måtte komma till anger
och tillfå en fullkomligt god meningsfull, sedan
hon utolat sitt straff. Vi bringa ifrån ett arbete
makt fångeln rum, fastligt som att en skallan
Men, vad det måtte vara grynigt för länge. Denna
inrättning är 14 år gammal. Det är en del
fångelar de brottsliga de kvarhållas 4-5 veckor
var i hring byggnaden, hvar de brottsliga för
promenera och skola. — Matthiösalen i hvar-
samme är nåt vackert; flere städer gräfs vidan,
hvaribland var Ranning huset 200 11 må-
naden efter brottet; gjordt af hett Marmor, en
Urna på en piedestal med flere allegorier i bas-
relief, gjordt af Canovas. Ledare gingo vi på en
höjd och såg hela staden samt Alperna och
Rhinflodens löpande.

D/14. Fortsättare vi en väg, till fort genom en liten
stad Merges, Ralt, hvar en i djungelrade och
genom Ryon, till Genève; hela dagen är ordna-
ligt vacker, atföljer hela Genève genom strand;
afvar allt de behagliga staden med alla stora

Landstallen, legges många i Götthick stit, afse
som Schuetser bydder. Denna gång blev min gäst
ning åter för stord andes halfta vägen genom ett
starkt långvarigt askvader, men slappade mitt
sista af tanken att broligen i Genève behålla
hög ifrån mitt älskade hem.

D. 15. Var jag så lycklig och fick uppbryta ett efter-
tänktad besök ifrån Marmon; sedan jag väl under lyck-
liga Gussas lara genomtatt detta; gingo vi ut i bodarna
och handlade en hel hög små saker på aft. m.
promenerade vi åter omkring till ett och såg på Roussaus
statue, som är på en liten halms invid stora Bron
och midt emot vårt Hotell.

D. 16. Rula vi på ett ångfartyg till Lyons; väntade
vi mycket religiöst på den friska Vindt var Gudomligt
som mycket gladdes av ty denna hade det varit
svårt att vara i denna lilla stad iban 9 om man
görm till 5 på aft. m. Dagens frukt hade der
varit mal-stökning för fast kvaris och för
Schuetsern; nu tillättes prisen, som allt
vara till det målas i silfver af stora och mindre
varde, kvaris omfångad med en blom bouqetter.
Då de 6 första prisen utdelades sågo vi; med
mycket intresse; den blev folk trängdes så
stark att vi 9 nu kunde stå kvar; utan
lugaf av till Vardshuset att i staga middag,
kvaris vi väntade länge, afse som redan
att på stromma till Genève, ty intet atom
någon valens utgifter var meras att i den
na lilla stad.

D. 17. Besåg vi kyrkan som viut var rätt
vacker men i märkvärdige Ett litet men
hög utmarkt samling af taffel och statuer

finns i denna stad. Jag såg en Porträtt
utställning, så väl gjord att jag blef aldeles förtjust.
Det var ett porträtt af ett fruntimmer som va-
rit en ibland Voltaire's bästa vänner, malad af
en som heter Kothard vil jag minnas, hennes ställ-
ning med en bok i vänstra handen och den hö-
ra under hakan var lulesglig. Äfven tyckte
jag oändligt mycket om ett stort handskaps af
Palame, det var oändligt fint och naturligt
maladt. Sedan kalle vi till lilla staden
Ferney och såg det hus der Voltaire bodt, hans
sängkammare var ännu aldeles beibehållit, en
liten kyrka i närheten som hans gift läst
kyrka, såg vi blott utvändigt, ty det lögades
i mur; trädgården och parken var gammal
genom, men en utmärkt vacker utrykt at
shon och skurna.

D/18. Promenerade i alla staden, såg det man-
vårdiga Microskop som förstod 60 millioner
gänger. Detta var både obegripligt och intressant.
Sedan besögs waterledningen som
ifrån sjöarna allt vatten i denna staden.
D/19. Kulle vi till Bonmille Chamoux, vid gränzen
parten i lilla staden Bonmille, hvar vi åto mid-
dag sågo vi en Catholik begrafning, som var rätt
interessant att se. Begrifningen var stor och
militarisk, äfven en gammal befallnings Mann.
i procession gingo en mängd människor med psalter, gles
och efter denna äfven en mängd tranga falliga
barn alla om gles. — Efter fortsatt väg an-
kom

10
länder vi till Saint-Martin, som ligger på vägen till Wagner.
Lundades, och vi fingo oss denna mindre sköna
(Char à bone) för att vidare kunna fortsätta vägen
invidan man ej der kan gå på sin egen vagn. Söplu
och jag hade ej skett långt förut, förän vi såg en
den andra Char à bone stanna, Carl och Adam
stigit ur, och vid närmare påseende fann vi att
den full, och hade han fallit under hästarna
och så ständigt att han ej kunde komma ut.
Carl och Adam satte sig i vårt skidor, på kort
tid var vi skottändstället sedan lilla öfverflyt
fortsatte vår väg; som allt gick upp för, påfallt
vackrare och pittoresquere. emellan sty höga berg
med små waternfall öfver allt, ståtligt höjde sig
Mont Blanc, och de andra små bergens öfver alla andra
höfter blef kallare, med ett ord såg tyckte mig komma
in i en helt annan värld; — och var i Chamonix
sent på aftonen.

20
På morgonen sate vi på en stor
höga kängor skvalar etc. — 2de Genier med en gammal
och 2de stora Malasner fanns vi väntande på gar
damp. Himmelen var klar och blå och vi gick med en skön
slor satte jag mig upp på Assan; ett stycke öfver
byn såg jag mig omkring med förvåning, och sånt mig
så liten så liten i denna stora dal med de enorma
höga bergen; och jag kan beskriva hur underligt
att fenna sig på en fullkomligt grön mark, där
allt utvidar den kulligaste sommar, endast att blicka
kasta upp ögonen på berg topparna se en och full
komligt under. Vi redo öfverfligt under flera timmar
Allt vi besågo oss upp på berget Blanc, hvarst han

en Högda som innehåller förfärliga och Adla
stenar ifrån Älvarne. — Här var uti stämman
jag vill nästan säga oförnaturlig, emedan jag aldrig
Kunnat föreställa mig en sådan syn. — Mont-
blanc är ett stort berg och Grotte Grotte, en, laigulle
de Midi, Dome de Grotte m. fl. på omman.
Mitt stort och jag till de mure de glace, laigulle
de Dret m. fl. af en som le Dret under. — Glaci-
er jag på en gång, de vore vackra i solen, i stället
egentligen så blå och genomskinliga som om till fots
och om som på Asens mest jag bergat, detta är
grynet till samtliga man förklarar att falla för
hvarje slag och de till en i en principier; Alp-
stafverne är nödvändiga, med en sådan i maskan
dus och stöd med den andra mat var hyggliga. —
Pagot gick jag med. Komma nu i dalen till
vi till ~~Grotte~~ la source de L'arvion, nära vid
la Glace de mer. — Denna var bättre uti stämman
helt förfaller som en djupa blå grotta, nära, och
det intressant, att de de enorma i stället och
djupet af ismassan. — Mot aftonen det Gudom-
ligaste vader redo vi upp till en Högda mer la
glacier de bouon; — skön och nyfångad var
af en denna promenad; jag fant mig så lycklig och
tacksam mot Gud, sågi allt hans storket och
nöd mig som hjälpt mig till denna heliga
sällsamma anläggning. — Enligt förmodan var jag i
så mycket trötta efter denna modosamma dag
brötet led jag, och lugnt efter en tacksamt be-
till Gud insomnade jag om aftonen. —

16
Dj 21. Dock något, bratt och snöbrakat. I hela Kungälv
fann, besty jag åter min älska och red i eggen en
ännu ljuvare dag än dagen förr, till Mont
enbart invid la. Men de glaci, hvarst fanns ett
Wardshus, och mycket folk till stada, delar Engla
man, sedan jag hört en idel stua (en Onia) och en
att frukost, lugaf vi oss när på isen, genom den
grummate stenigaste väg, ofantligt märkvärdigt
var det att se detta ismassa emellan de höga
bergen, jag gick till stugan men, löfde vi att om
färderna det jag ej mer torde gå där utan åter
vände med min Guide på den stora bergstigen,
efter stora faror, isrennar och branten man fick låp
framman promenaden egges till Wardshuset igen
var gryn för mitt bröst, jag ville aldeles dignas av
af trötthet, men Gudskä befall honom detta mig ej
något illa efter lite hvilas under nertigandet
i dalen igen, sedan vi till middag gingo vi till
Pagats, var guiden på hvarst jag höjde som Kungälv
par, Petrificator i agath, sedermera kunnade vi
med verklig säkerhet det stora stenen Dal, dessa
fatten bland berg med sin eviga vinterlyskladad
Konna till Byen Perseus, hvarst jag vid färd
resan höjde treann små Agather, stige vi åter in
och såg dessa stora stener, Ah, om jag haft råd
had jag gerna hört mera, för att gifva bort vid
min hemkomst. Här var af en många resande
illa anseende sig till Vamoria och Luenda
Wallrens Storbiter. — samt anfände vi åter till
Saint Martin, hvarst vi lags af en natten.

922. Rute vi till Saint Gerai' till Badstalen med
ett framt Wattenfall. Detta ställe är grundligt
ligger i riktigt luggsamt undangett i en djup
dal; wattenfallet är mycket högt emellan tre
ni höga grå rina ställen brad beanta berg, mycket
pittoreskt. Härifrån, sedan vi besökt de Kalla
och varma källorna, återvände vi till Saint Mar
tin, och därefter till Byn Balme, hvarst vi
kunade sova, och gingo upp för en vattentunga
och bra väg / stam mot flaten till La Grate
de Balme som ligger något öfver 700 fot högt
öfver floden Arve som just går vid handellvägen.
När den goda vägen slog slut och jag hade en
fjerdedel kvar drogade de andra, att jag ej borde
väga mig upp, men sedan så långt kommen
var jag i en liten strid med mig själv, här ja
skulle gå, beslutat att föröka min ridan jag tyckte
det varit bäst att ridas så mycket bekvämt
nakt för nakt, långsamt utan jelför i bradet
uppkom jag äfven, och var så glad. En annan
Gnolia hade mycket trötat på mig att gå i
Dus långt skall vara 7 hien, och på ett ställe är
den 600 fot hög. Vi gingo in kvar och sen med
på tänd gas, fick nästan kriga, ibland och att
hög att jag faller på det jemt vata och öfver
golfet, för det är sedan skall det ännu varit vatten
det syntes äfven hvar Cascaderne varit, en
källa som sådes vara 900 fot djup fanns in
i Gnolia. Alla stenar och stenar syntes der;

Att Caffe är inrättadt i galleriet, hvarifrån uttågarna
synes skön, och man kan stå starkt i solen. — Om
aftonen återkommes i till Grevens.

D. 23. Voro vi hemmas hela dagen.

D. 24. Rute vi till Sausanne hvarst i luga öfver
natten.

D. 25. Bulet är till Muehale som aftonen, vägen
är så mycket vackert öfver ena gån. Skön
Muehale finnes ofantligt med Vinterg.

D. 26. Rute vi till St. Blaise, en lög f. långt ifrån
Muehale, hvarst Capiten Dardel bor. Ett Par bode
torcher voro väl emottagna, var naturligt, men äfven
enat mig som de så dligt vänliga. Deres bning
är ental men så dligt trygglig, här fant jag mig
riktigt väl och med glädje, utan gem på skandet.
Händelsen gjorde att vi sammanträffade der många
svenskar så man ofta inbilla sig vara i hem-
landet. Excellens Levenbaapt deu an Tou — Grafen
Wachtmeister, deut. Reidicene, deut. Dardel som
på en kort tid var hemkommen. Professorn Dardel
el. gylt talar ännu bra svenska, således tälte
satt fransyska med Capiten Dardel och den dota
Angelat, en oluckligt lygglig fliska, naturlig
och entel. — Om aftonen gingo vi genom en veigard
nära intill och hållade på en gammal fröken
Dardel, Capitens tyter. och sag på en uttigt stygka dag.

D. 27. Om aftonen gjordes en något längre promenad till grannar.

D. 28. Stgo vi tidigt upp om morgonen och begynte en
färd upp för berget Chausmont, jag ridande på en
arna. uppkommas hinder i den entel och ty lysten
var tråk och dimmig. Vi välde en en stlets i graut

under några träd och frukostades. Derifrån
gingo vi vidare, och skulles på ett annat ställe
i fria luften utlagas vare mid dag, men först som
det branta var i ordning, äppelträd och rögel skär,
hvarfver en med hula anordningens spörjande
fick skynas och till ett stycke derifrån betagit
vårdades. — Detta lilla afstyrt, m. m. gjordes
allan mycket smetta, och glömmes jag aldrig
den glada middag vi sedan hade, mycket af den
förorsakad genom en Paté de Strasbourg som där
skulles uppläsa. Luitm. Dardel afstodade många
sinner som allt. Honomas och rosa oss. Aftonen
blef varken och den vi nyttat af det vackra ma-
turen, sedt på en gång tre och en halv timme
oss, Lucie Brénier, ^{med en stor och fin body} och de Genevois och de Ne-
chates återvände vi hem, glada och uttröttade,
hvarfver som en smakades rätt godt. —

D 29. Rodde vi till ett på sjön.

D 30. Gingo vi i kyrkan som är Reformert. Lere-
monierne mycket enkla och ej så vackra som
i var. Der fanns intet altare och Presten oss
ej klädd i sina skender som hos oss. — Om
aftonen sedan vi gick en lång promenad på
ett högt berg och utlagas Ther Soupe i lilla Cha-
rade en baktion, och det var Maussoli, och mycket
roligt utfort. — Sedan sjöng Sopli i minas och skifles
at. — Tre äldre damur (grannar) som der om aftonen
hvitkäs namn jag ej påminnas mig.

D 31. Lennade Carl en vagn kvar i St Blaise och
satt vi oss del 2 i en Diligence, afskjidas af Guss. M.
och de. Dardel. ankommo om aftonen till Bern.
Här vakades de. Leide creuler.

13
D. 1. Septembres fort sattes vi åter vår väg i Deligence
till det vackra Therens Dennes lilla stad är
alldeles förtjusande, Naturen som tack och lof
ordad på sin gång.

D. 2. Gingo vi på en liten ångbat öfver Therens sjö,
som omöjligt är den vackraste insjö i hela Schweiz
jag hade i ord etttygskas bevis jag sjöt. Der om
betänkta Alpurner, höga berg för ruten i alla möjliga
former, ena vackrare än den andra, däremellan sköna
skogar, gröna kultar, vackra landskaps placera
har och der vid de vackra stränderna, efter dessa
njutningsfulla turer har det sig vi i Nentenen,
därifrån i Deligence till Dörlschachen och. Hvar jag
stannat stannat stället Gud om möjligt, jag blef så uppvärd
af hela dennas sköna natur, jag tyckte mig vilja
hålla af. Hvar älskar så inuvarligen alla minniskor
och skulle jag här ha haft några vänner, hade jag
genant fördomat mig om honom. Huru kan jag
got ordet förnas der naturen är så skön. Men åter
middag och riste sedan genom en lilla skog väg till Reuten
Grannen en dyttel och fjällskogar dal, vi gingo till Wattenfall
Steubels som där nära vandrast, vattenmanus är så sköna
för lilla till den enorma höjden af 900 fot. och gjorde öfver
det hela höga berget i sådant intyck jag vantade. Huru
från vandrade vi långt vidare i dalen till ett annat
wattenfall. Drümmelbach som mynnat i fjällskogen
och ser rydligt ut, Wattenfall Stoumen med en reglig fart
rullat vatten från och emellan berget, det förfall mig som
den Orde förtade detta vatten öfver Helvetet.

D. 3. Tidigt om morgonen lullig vi berget Leuzer Alp
på Waten som i mitt tycke gör ena saknare om Ma
Asnorma, vi hade öfver, ty det började regna, och fingo
os oss ofta alldeles in i molnen bland så all man i sig
mer än vägen framför sig, häraf blef andedrägt allting

men dock i så mycket jag imaginerat mig. ^{Leppelhorn}
na till Wärdshuset, var det könt ja värma och torka
sig afseu som att äta. Sedan litta var gjord och
föddet något klarnat, gingo vi ut, och betrakta, de
stona snöbergen som. Die Jungfrau Beiden Eiger
Mönch Eiger alpi Eilshorn ^{schneefels} m. fl. — Därefter vandrade
vi till Grindelwald. — Wt afstjela oss en Fransos ^{så}
ifrån Wengen alpi det han kom ädeles desperat
värma och genomblat, hans gode stadi i hant väge
utan fört honom flere horkningar, vi hade obetydligt
talt vid honom, men innan han slutades ifrån oss om
morgonen. Serpa i Grindelwald beunade han oss en artig
84. vars han de spåttat at oss vi redo till de grand glacier
gingo in der uti en märklig is grotta, det var en be-
symmalig känsla som lit og derimot jag tanke min
enon att ogonkelt kenne vara fröster genom de lösa
istykkan som bildade stafet, han var rysligt och skönt
på en gång lula grottan klart genom kenligt i den
vackrade blå färg. Här från bygaden en luciga Paul
horn uppkomna der stod gränsen stutan, bygd vi att
mycket fryga, hann oss gläda en alpi Woda hann
vi fingo värma oss, stilla var hunger och klada oss var
mare. — Här från fardades vi öfver den Kala berg här och
der levande med långt gräs, snart trängade hadt
sno, luften helt som om vintern, jag fräs mycket
om min händer isgn urkt, så jag, skuden brand och
stening vågar var, gonda händerna inom min stora
ett olulval, linnade så tyglarne och lät hatten gå
hans vi våg fram, svilket han öfver lyckligt
gjorde, och vi lufvorne oss uppe på höga toppen
invid Wärdshuset, hvilken habitation är den här
som finnes i Europa 8450 foot öfver hafs ytan. Här
finnas värma rum hvar vi vände och torkade
oss, souperade så gadt, om af ten den jag låg min

halvskedad med fittor och skivalar. Hurvare jag
satt att somna för andedragten som handes brötlung,
men tanken öfver lemn jag var och det intressanta de
gjorde att jag någ det smitt, om migom, om det hade
i ant klart häls i fält se solen gå upp, min färd
Gotha molnysia himmelne, som dock så klart en stund
att vi
D. 5. med Gocha fittar i kring och gingo ut och såg en
märkvärdig syn; en mängd små bergstoppar under oss ja,
hela Alfskiedjan; jöar och stavar m. m. Allt allt för
hade ett uttryck som jag aldrig blottat. Enant
blott, att jag för hald och klart i länges än några
minuter kunde se detta. Medan vi frukostade, såg
gale det all grader, sedan detta skedd sig. Sjunde
vi vandrade sur i snöslack, minn färd var genom blott
som genom den gröna rörelsen hald jag mig varm och
torkade det smittom. Jag red och gick en stund, de stund
bergen i hald framför oss var Wellhorn Wettsthor
Engelgeberge m. fl. — När vi kommo till Glacien Pasent
blifo i det barna på solen, emdan halden i halden gå upp
för den vingen, den Glacien är mycket vackert, der invid
i en bergskant ^{Tönnhorn} som på ett ställe är förmodat ett ansigt
en profet. Ett Wattenfall Weisbach är mycket vackert
der invid, afven som afven som i Goches drifvan förtafalen
af Reichenbach hvaraf i stego gå sidanerna under fält
sattandit nor till Meyring ^{Wassilicaku} som i stället
här det i en lekande och stordad genur. Här lags i öfver
natten
D. 6. Voro i för fullt vader hela dagen kvar i Meyring
der jag skaf till Mannas.
D. 7. Var vadant vackert; sedan vi lemnat den nyssom
halden kommo vi i en annarsom luter Dinkhoff.

och mycket vackert den som, begått i de märkvärdiga
te former, vattenfall och strömmar, och granarade
den boden som ligger i de sprunghullar i en låg flod
hvarst vägen gick högt upp på yttersta bergskanten,
hvarst fäst på ett ställe det i en halvcirkel som urhöf-
mat och man hade som ett tack i berget. Sedan vi
så rilet otygligt i denna vackra omvärld, na-
tur sommo vi till det vackra fallet i Schweiz.
Wanderk vid Saar floden der Eulbach förenar sig
härifrån är en öro lygg, der man ser ett stort glöden
väl som i der allid af vattnets brusande blott så fläkt
och stänk till upp som ett fint regn, såsom sken och jag
såg den skönaste klaraste Regnbåge man kan se. Och
hvad jag var följt härifrån i vacker skönhet att
vi händade, sedan blif vägen fämligen och, luggen
hala och branta; här passerade, och jag följde de
största precipicer man kan tänka sig, vägen lät
med platta stenar och mycket små, unga lodstänger
utan på yttersta kanten, der man hade ett bräd
jag för mig gick kanten, nu efteråt när jag tänkte
der på förfallet det mig mera förskräckande, då
gjäd jag till att i slut tänka på faran, afven var
men ännu märkbarhet mycket otygligt och den
märkvärdiga natur jag hade i minn mig. Det Grims
anlande vi emellan (O. L.) på afton kringens och
där och således som liggande half kilad och
mycket ofvartäckat passerades i en tröfelig natt.
D. 8. ifrån Grims skildes vi snart ifrån Strömmen
som gingo upp på Sidelhorn ungefär 600 fot högre
än Saulhorn, Doplin och jag följde nordvänt med
Guiderne, och på Wegentwand der jag i kunde vi
D. utan gick, tillade jag en 7. i vägen slipar Wegentwand
afven som andra litar i Wärdshuset strätt nedanför

dessa berg i oantade vi herrarna. Härifrån passerade vi
den stora Glaciern i Schweiz de Glaciers de Rhodan hvarifrån
denne stora flod i Frankrike har sitt ursprung. Sedan
passerade Matre och den Glaciern, floden Rueda som
gränsar sig i tre olika floder — vi afgjingo Furkas kua-
rent nordt på bergst Canton Wallis skiljer sig i från
Canton Uri. — Härifrån stannade vi till i Chalais och
fortsatte genom dalen till Hospital hvarut vi lägo af
vi naturen.

Dag 9. Gingo vi ut på en balkong och såg ut igen äfven för
högst att Gotthard hvarut finnes ett Monte-Rosastat, att
vi skulle vara utmärkt vackert och man ser en del
del af Italien. — Jag hade gerna viljat dit äfven, men
måtte nöja mig istället att tillfå, nemligen på den
till landsvägen manlura af till Andermatt, hvarut
läste quiderne gerna skulle komma efter, men fingo
vi slutligen veta att min hat hattade, han hade
brutit sig under ett fall på alla fyra i hvar i en
bristig stenig väg invid de Glaciers de Rhodan, jag hoppade
att jag skulle i snö och blev så rädd att måtte ljerta,
buktade en lång stund därefter. — Emellertid var denna
oantade nyhet bra liksom som jag i kunde anse, jag
jag hade i märket att hvarut gjord sig illa utan mig
mycket det återstannde af dagen. — Detta gjorde mig
liksom att hvarut i min skunda lugnare, att jag
tog herrarna en wagn i Andermatt och rulle vi åter
gera en vid oantlig väg, först genom ett spungt kwall
i ett berg, sedan kommo vi till de port de Dialla
hvarut bro är magnifick, härifrån ser man det berg
Matre och Rueda floden går derigenom, jag beundra-
de det arbete man här gjort och hur väl vägen var
led till. — I Andsteg betades hvarut och gingo vi i skiring

litt. - Marignan kommo vi till Altörp Stupend Laden;
Canton Uri; dock ett Stycke i sinan vi anlände det, sag
vi ett litt Stycke ifrån vägen ägn Büngle hvar
Wilhelm, till var gård; jag hade germa Stycke en vägen
altså gällt det om det. Blott sar det. I Altörp finns
ett litt Som fin hant malat på alla sidor all fres
hula W. Vells historia och fasta frithets striden
År 100 deg derifrån är en tyning brunn, med W. Vells
Ställe tyg hand ett barn till ett brat man säger jag
stall der da fadren ifrån stället der bor ett stör, ett
äpplet ifrån hans hufvud. Komma till Byen Stück
Myndade vi us på Engbaten hvar vi gärde tänk
skap med Madam Perey och hennes dötter, Engbaten som
varit 4 år i Staling, och hvit thas är Kauke Kau Komma
at raka i Paris. De voro nå hyggliga. De uro vi på
den äfrun Gudomligt oakt Reverour en gry gry
af hoga stom laga på ett basant ligger frälle, in
folen af delis laga finns de trun hatten in hitt
ha huden der tre schweitrann soro. Uter är Staf
facher ifrån Stein i Stycke. Erni Arnold en
der Walden ifrån Melittthal; Uter Wald all Wald
ta fürst, ifrån Stinghausen i canton Uri. Der
rakades de om natten och soro att med ett liff
stör en en för brade frith. In ett små af gry
sjön ser man ett Capell, på hvit thet ställe W. Vells
frälle ig ifrån den bat han stygde för gry hitt
han stulle jant de för en honom i gry hitt
i den ut märkt väl lägna hitta Byen Brannen
stygde vi i land och laga der af en natten.
Den 10. I ut märkt vackert och af en Stycke och
jag ut en litt vägen nå en hitt Werrarna på
ett fets en annan vägen V. Kommo mar i Canton

21
Schwytz pauerade för Mattuktha. Ditt beides Mythen
på ena sidan och Piji på andra — Vi pauerade en
liten vakus gö Lavette huari liggeren liden o' kolla
Silwanac hoarut. Finnes en Puan af ett gammalt
Hatt, och en liten bydda invid hoarut för närvar
rande bodde den Ereemite, kallad Wallbender; vi
blefvo så intagna af denna liden o' att vi stannade,
och jag tuktades hastigt af den. — Men hvad som
annu mera gjorde oss nöje var, att straxt derya i
Pojan af en liten by mela denna Ereemite som stod
och talte gläd med några arketokarlar och blado
en fram under armen, som sade oss att han alla
dagar brukade gå ^{hög igen} ~~hög~~ och skaffa sig mat, att han
var afhallen och gjorde godt. — Aldels emannum
skall han bo på ön. — Han var bladd som en ~~ett~~
Catholpe Bröt mycket ordentlig och stg på bröst.
Jenna hade vi viljat veta hans lifshistoria, by
sakert här några horder och försmatt honom att
så lifsa skuld ifrån alla människor. — Vi kommo
snart till Wadsworths där vi inrättade kvernen; under
liden gingo vi upp på en liten höjd och såg att den östra
Munroshyt var det att finna sig på en plats där
en buk by af en rydlig härd, och blifvit för stord.
Goldens förstördes 2 Sept. 1806 af ett nordvästligt luv
kallad Gnawingute. Öfver 400 personer sköntaf öfver
dödad och knapt 100 personer förblod; den orten
på detta ställe är högst besynnerlig; sammansatt
af flara små stenar i alla möjliga färger; jag
stod rättigt och lidenar af stela och tog mig några
mycket små stenar derifrån. — för döringen är så fullig
man är fullkomligt hvar det gått och ligger stord

stenar kastade långt derifrån. Sedan vi frukar
tradt och leddt kyrkans som ligger vid klads-
hant såsom är en ibland de vackraste, och
men tillika mycket hästkyrkan jag sedt. be-
gaf vi oss på katten upp för Pige. Någon av brast
på sin ställen men bred och mycket väl under-
hallen. Man pratar många bygder eller Wendish
afvensonets Wendish innan man kommer upp till
Pigeln det dagda, hvarifrån utgifen var godom-
lig. Man ser på sin sida Alptidjans och på
den andra en stund af landet, en mängd and-
staden, 10 stora gårdar och 7 små. — den jag kunde se
var Aucran gård, Lager gård, Lurich gård, Egger gård
Malin gård, Barn gård, och Kunja gård. — När
gingo vi till fots i nära Blum mark, och så bröt
och varus jag var vid framkomsten till Reiss.
nakt här jag sållan varit, här bodade vi, och ang-
för en halv timme och yngre såsom i bat på
den vackra Aucran gård, det var ett mycket man-
skens och allt så skönt. Hvaraf jag njutit mycket
mera om jag ej varit så trött, doming och so-
att frukta mig, allt ännu sällig efter den stark-
fångens. ibland 10 om aftonen Frankomans och
till Aucran som var omkändt godt den natten
och slapp jag med litet snuspa och, hästa den dagen.
D. M. P. i kyrkan i Aucran och kyrkan ordens
som är mycket ordentlig ut, omfattar 3 rader af
kyrkan. Hvarifrån gingo vi och besåg det mycket
bara Lijon af Thorwaldsen ligger ett litet stället
ifrån staden uti en privat brädgård. Vi kommo
fort till ett litet Capell, derifrån Wendish Dino Wendish bus

eller hans som väktar detta; han är klädd i svart
sist uniform; liknade mycket En de la Gardie
var En av de sader sig vid 21 års ålder

När hade vi en liten dörr och det höga bygget
vid framför oss. Här sijout var utbyggd, han
ligger som i en grotta, dönder genomtungan af
hans ballader sin ena namn öfver en lifva.

många latinska inskriptioner är inmurade, betydande
de Officiärens och Soldaternas namn som utspades den 10

Augusti. Sijout ligger på 20 fot. En mycket liten

Altare gjordes detta arbete i klippan efter en modell
skickad af Thorwaldsen ifrån Rom. — I hankom

men ifrån denna promenad skeddade jag mig till
afsnar Man mas hög, efter sidan vi stod middag

gjorde vi en ater en promenad till sticket utom
Staden; sedan vi först kungade i några kyrkor

Den 12. Afreise vi alla i en Hög vägen, at middag
i Monarchen bys och anlände i reger om afton till

Spele tog vi på de Coenonans sammans Wet som
förut och som är förbifflyg.

Den 13. Afreise vi på Aug bat öfver den västra
sjön; men det regnade mycket hela tiden så jag hade

ej mycket rojer när i salongerna men passerade vi
på de många städer och byar. När vi kommo till

en liten stad i Caen Saint-Gallen kunde jag ändå
gå ut på Duk. Rapen Schwerg, den är märkvärdig

den för sin längd bro 4 500 fot lång. I byn Schmi
riten till samma Caen gingo vi i skid, at

middag och afreise sedan derefrån i Diligence
till Wesens kvarifrån vi gingo om bro på ett ångfor
tyg till öfver den lilla socken Wallenstadter sjön i skid

smotgang ty det regnades snart hela tiden; man fick
nastan blott imaginera sig denna go under en klar
vacker afton. — Komma till Wallenstadt rederi i derifrån
i Deligence till Ragatz hvarut vi lägo öfver natten
D. 14. Gingo vi tidigt om morgonens till Pfeffers (badställe.)
det regnade och vi hade en vacker lemnad väg att gå
skulle vi ha gått till badstället och badet stöpt sig jag
dock till att se så mycket som möjligt af den smär-
vådiga vägen; som afstod en flod emellan höga berg
i alla böjningar — framkomma till Badstället, Gingo vi
genast och besåg La Gorge de Tarnina, det endast ett steg
som det var gått och gått såvitt vägen farlig sålles det
mycket ifråga om vi framkommer skulles skumma
hvar en till detta ställe, detta hade gjord oss bra ledna
efter så mycket mera att komma till detta ställe.
Vi gingo och fingo se tvänne enorma berg afsläta med
en flod emellan; der var mycket och dygert som en grotta.
just som en bro af plankor var långt med hela berg,
bron är 30 a 40 fot öfver floden och dess längd ca 700 fot
emot stället är en hålla, vi gingo i när an ungefär halft
längden af denna oshallande grotta; i hela denna rum
var något så besynerligt och allt svart att beskriva.
Jag var hapen, intresserad, och kunde mig lyckligt att se
se detta ställe man knappt upå om man skulle
kalla det att vara på eller under jorden, fastän ingången
såg riktigt rydlig ut. — Sedan vi varit fram åter vandt
till Wardstunt (skolesinvid) var det mitt första god att
tänka minas färd och kängor fram för elden; att ha
sedan st vi till ett frukost och lugaf oss straxt derifrån
på återfågen till Ragatz; i det snick hållande regn
som vägen hela tiden bar ut sig till ett bra ställe
nu jag gick till den god fort att jag nastan genast
framkommas om färderna och skaderna a delo genom
blota som jag ifrån tapp till la fick låf byta om.

23
 så givda fötterna mig brunnin - efter denna spelijs
 promenad trodde jag mig snart skulle blifva sann,
 men, Gud ske lof! detta bekome mig ej, och intet ord
 snarare har jag fått bättre. Men underligt man ibland
 tal och ibland ej alls. — / Öfver de Gorge de l'Arve
 går en väg till ett Munk-kloster, som i vidan sig
 på långt håll; en Munk maten vi äfven vid vår ankun-
 till i Haffers. — Sedan är allas kommit oss i ordning
 åter i de träng i en liden dag till Chur, hufvud-
 stad i Canton Grisons, här ligger i öfver maten. —
 D/15. Äfven är i Deligence, genom lagn Reichenau, och
 Thuis, St. Maria en utomordentligt skön väg
 som jag dock ej fått kända för sig ifrån ett litet fäst
 i Deligence, och för äfvens regnigt väder. Dock såg
 jag Cascader, skönt formade berg, och genom sprunga väg
 Gallerier, och verldens Lohes Hallar, broar öfver den
 färsande Rheinfloden, hvar ifrån uti sig ena var en skön.
 Bergen är vidan Romans till, hvar i Deligence, hvar i
 Vardhus, och så der midt i öfver skiljdes ifrån Gf. —
 Lant. Lant: och Adame R. hvar för sin pass och så snart
 kunde komma till Italien. — Vid fortsatt väg allt mer
 och mer en ännu pad - alldeles märkligt val lida
 gata, och är i en; stant der nedan för stannade i vid Italien
 och fullen, slappas att blifva visade för det första värdet
 skulle. Nu var vi i den Italienska delen af Schweiz, och
 att vidut hvar detta språk var högt eget. Denna vintern
 santes väg är svar att besöka, fast den är så omöjligt
 man att följa allt Rhein floden, Thur des Rheins, och
 des Averserbachs samt der Rheinfall in der Pfaffen-
 sedan kan man ej nog beundras val man att alla
 artat vägen uti enorma berg, som är sprunga i
 åter man på glästa branten och ibland genom sprunga berg
 och hvar är märk och bra långa - på ett ställe blifva vi

aldels intagna af ett högt rikt wattenfall kalladt Pia-
nazzo; det Italienska folket ätandes janat jag här
redan helt olika; de säga mäkta och gyllena ut-
sent anlände vi till Chiavenna. -

D 16. Rute vi först till en liten stad Riva vid en liten
utmarkt vatten gö Lago di Menzola som förman sig om
Como sjön. - Komma till en annan liten stad Colico ju-
no vid Como sjön, samtade vi der på Ang. Batens som
anlände mellan 1 och 2 på dagen. Här bojades en
intressanta färd på denna Gudomliga gö, om gif-
na på bådas sidor af höga vackra berg, en mängd små
små städer, ligger och Gudomliga Como sjön delar sig
i två delar af Lago di Lucio i hvilken ligger lilla
utfallna. - Efter en 7 a 8 timmars resa anlände vi
till Como stad som ligger vid slutet af sjön, i en half-
cirkel vacker och buslig. -

D 17. Rute vi genom en fruktbart slätt till Milano
vägen är utmarkt god men råk och tröttsam.

På aft. m. gingo vi ut och såg oss i kring tillt; sedan
på Theatern Teatro alla Scala hvilken fått det nya namnet em-
dan den är byggd på en plats der för ~~en~~ Pygma
Hadt, St. Maria ^{den} institutt af Beatrix de la Scala, huo-
ben till Bernabo Visconti hvarut gafs 51 Versplavni
Milodramma in Tre Acti och Balladen Ali Pascien

di Giannina den första ad ar Joanhas vi voro och
skrifligt nöjda med var afton och adels förhållande
i den Italienska sangen. Theatern är magnifika, den
storta i Italien & vaders lojer. decorationerna adels
utmarkt valnåder. Den förmanliga Spengars lilla
Salvi Lorenzo och Sangvickan Abbadia Luigia.

Den förmanliga Dansaren lilla Portin Luigi Dansaren
Adeli Angelica och Guoman Rosina; den adn are Dan-
de isgavhet med utmarkt grace. -

På afton gingo vi på Mariongaten. Skulpturen
som är till en man rade natt, sedan är mycket bra
malad; det som man ser på de mig var balletten,
ty när man går fäst på gatan var det den Valande
Gjorde valig i en liten Rens som dansade, var
mycket valig afseende på en dans af det land. Därför
19a gingo vi till en inställd persons Teaterbani
(Proscenium) de var utmärkt, isynnerhet Saint Paul
af Guido Reni, man kan se en i en något mer
långt. Sedan gingo vi i flera Rens för hvarbländ
af Ambrosio som är en liten de stolta i staden. 500
med af fresco målningar af Scipio, Landani, de
St. Mari de la Gracie gingo vi mycket hastigt igenom.
Sedan till ett freds gammalt Staden färdig donard
a Vincis. Måttas det rätta originalitet i en fanns
gärn af fresco, uppsteg en hel Rens, färdig varo
någon af många figurer bra färdig. Därför gingo
vi ut af Staden färdig, afur en stor Rens färdig,
den Staden lag på ena sidan och med en af. Lär
de Triomphi de la Paix. Det vackraste skulpten man
gerna kan se i marmor. Porten färdig 1809. af
Architekten Pagnola till Napoleons minne, och till
färdig 1809. Afur, i en Rens med 6 hästar som står
färdig Gudiina med en oliver i ena handen, och
i den andra en Rens på hvars spets Minervas staty
är hon just som färdig med tricornet i träd i staden.
i svart Rens af porten färdig en Rens färdig
Gudiina som står i ena handen i en Rens af Oliver
af Fredens Gudiina. Allt detta är af Brons och
af de utmärkt vackert och utmärkt färdig, vi gingo
det upp och färdig jag under de ena Rens hästarna;
härifrån var allting afur Staden i träd.
Gudiina och allt det andra är af Pagnolas marmor.

bas reliefen för allt Allgenomt föreställda öfver de
sidnaste historiska handelsörna. — En långt barispan
fanns i Arim eller Campi Theatre som intresserade
mig mycket att gå in en gång om året skall de
nu gifvas representationer af de vidansare, och Konst-
barnare. — Hvarnas derifrån, sågo vi åter en stor
dyrbar Vasul samling som, alla voro till sale. Adels-
hvit gerus hade jag i åter här vidat varas rikt. ibland
de utmärktaste klenoderna voro det sofsande Jaser barnet
af Guido Rani, En Drottning som här de barn att läsa,
af Caracalla och ett gubbe hufvud af Carlo Dolce de
vackraste Coloret jag såg af honom. — En aft-
onen gingo vi åter till Theatre de Scalas och såg
samma opera St. Teopelario med samma nöje som
des den andra.

Den 21. Gingo vi i den stora kyrkan i kyrkan åter bevis-
tade ut Guds tjänst, der var bra mycket folk, men
såg den enda bra tonen ut. Orgel musiken lönar
de vackra målningarna som gjordes ett litet litet in-
tryck på mig, men dock ansåg jag mig lycklig att gevara
Catholika, ty deras, andakt och öfningar förfalla, mig, all-
tid skönfulla, att man stund som det ut som de saknar
och under uppgående af sina många böver skulder tan-
ka på dem. Sedan var det intressant, att gå upp
genom temmeligen lugnarna troppen till fönstret af koret.
Derifrån kunde man bätt se den i detta rummet
skona arbetet, der var endas sak är utöfadt välgjord,
en riktigt skap af sina fina Tunn gultor med Hattor,
Värdigt var också derifrån öfver hela staden, på
en gån, och den andra såg man Alfrederas
ifrån ett ställe drugga för att se att man ut-
skande notkändt sig för ett så sedan, de hade badat varit

rika och ~~och~~ hyggliga, men föräldrarne satt sig emot
deras förning. mannen var en utmärkt silfver arketekt,
hade gjord de superba silfver vaserna som finnes i
Sacristian i samma kyrka. Därifrån gingo vi till Bi-
bliotheket byggt af Cardenat Frédéric Baronne, cousin
af Charles 8. Der finnes flere solas med Antiquiteter af
Mattinger bland hvilka den som jag förklarar till tårn
af trävarus på Huset i naturligt stentek malad af guld
Reni, der finnes af en cartoon af Raphael i en Cathedra
skolan, esquisse till den som finnes i Callean.
Alla malningar af Lucini, Richardo de Vinci, Michel Ange
Titian m. fl. Marmors statuer af Canova m. fl. Gylfva
Bibliotekens salonerne hade mig minst, dock de gamla
kollarne der stas, en Uigile af Petrarca med annotationer
och miniaturer af hans egen hand - permar af Capriano
på en annan bild som var intressant att se, det
sag ut som ett brad med så stent och stent att det
han beskriver. Därifrån gingo vi i en utställning
Hörjendel mycket debara, och de flerta, med mycket
malningar isynnerhet af franco af Lucini m. fl.
S. Alexandra i Liludina kyrka sedan 1603 an märkbar
dij genom det vackra altaret och Ordskatelen af Sten
Stenar D. 22. På aftonen gingo vi i en Theater uti i frin
husten, kallad Théâtre Diurnes detta var mest för
skolans men också det som de rätte mycket, ihuru
vi g. förstod, ett ord, pieceen var en Tragedie som dock
g. speltas illa. Jag glömda att vi af en på f. m.
för andra gången voro i le palais de Borron, jag
är alltid lycklig för oftare jag för se om en andra taf-
lor, andra gånger för min alltid minas min på min
den, och såst jag nu att här finnes flera som min
va frapperat mig i början, som jag nu minde steg
te om; och i stället flera till som jag var min på
stent uti, som en stor tafla af Callean, jag dock
fullkomligt kunde se minde en herre satt den upp
på ställningar och malade af flere anseende. Därför

med Barnet och en Mark af Van Dyck är förbafflig
öfver en Quercina som sätat sig i halsen så blodig
minner af Giulio Cesaris Praeaeicio hennes hufvud som
egentligen var det bästa stället jag ansått mig bra lyf
Kelig att fått mala af. En Plummer som välsigeras
af Jungfroun, af Quercina skön i synnerhet Mannens
ansigte. En gammal gammal af Murillo, öfver för
bafflig. Och den som länge fick utord njuta af dess
mysterstjerner.

D 22. Hittommo de tillits ifrån oss skiffas hvarann,
med den Gingo vi äter i den sköna Regentman och lundna,
de dess dyrbartur och utmärkta smuktfulla byggnad
satt, och man kan aldrig se sig mitt på tillen ge
Domliga Konstverk, der hvar enda sats är ward
brennman. På afton gingo vi på Marionett Skå
teater.

D 23. Besökte åter Cathedralen, Taket som jag i Cajan bröde
varas i stuktatur artite, fant jag nu endast vara malat
oluckligt vacker och naturligt men tycker jag det varit
vara amor lunda till denna Regenta der allt lundat är
Konstverk. Utom det dyrbara, utphat vi åter såg besökte
öfver Carol Borromeus graf, Kristus som är af bara
föggelt öfver och magnifiquet utartulat, står på ett stett
skend i kring hela rummet uppat taket, är öfver bara
föggelt öfverer der man är hela hans lifshistoria
magnifiquet utartulat i de mest välgjorda figurer. -
Sedan gingo vi åter till Bibliotheket, och drefte till den
Tafel samling ^(Kupllo) som var till såls och vi en gång fönt
sedt. Måte nje der, var åter ståt, och visade man oss
några dyrbara Tafel till, som en af Leonard a Vinci,
Johannes som lilla barn, synligt af solen så naturligt
att det masten gjorde ond i agonen att se der på.
En Madonna med Barnet och Johannes af Raphael
var utmärkt, vi frågte hvad denna kostade man sade 50,000.

En Magdalena af Sicilien var ypperst, idgenirhet
Polonten, Magdalena står aldeles utgaltet fram för
en stor stua der döskatte de - fräns, hon kallar sig
armen på bröstet och är denna aldeles utomordentligt
välmålad, häret är långt missfallande, blickens uppgat
vans, men draget är i vackra, mycket grofva, endast
uttrycket är godmodigt. — På aft. m. promenerade
vi ut at Orientaliska Porten, och gingo str direkt
på Radicala såg Curan il Tempelario för tredje
gangen, och allt midlertid nära, om g. stadi.
D. 24. Säg vi åter flera Rysker många decennia
i sitt färd, och en mycket slut som heter St. Vitore
är något olika de andra, mycket ljös och
ofantligt många dyrbart heter och Roulework; mår
någon af Proceano — Alfrescoer, vunderligt vackra
Der fanns oliknigt vackra arbeten af Fru Belligrini
kruken till den riktiga Architektens. — Matlyngen
go vi till stora Hospitalet, som för mig var något al-
deles märkvärdigt att se, fint och framt den enormt
stora och vackra byggnaden i gotisk stil, des första
byggnaden daterar sig ifrån 1456. — Der fanns Grottoer
och Laboratorier, och magasiner allt dalt, 36 salen
för sjukar, vi gingo genom flera och var det ganska
och intressant se dem ligga ordentligt den ena
sängen efter den andra i samma rader. De personer
som är obehä, ligga i rum för sig, de säga ständigt
ut, händer och sag jag med underbar härd de led, wgen
något ett vackert litet och lutt barn om 3 å 4 år kan
jag varit adrig glömma, han låg och så på en bröst
hade watten i hjernan, aldeles galen, hufvudet stort
och svullit, de mår bra ögonen vackra, men se utan

större - i kring 2,000 yugas fanns der. -- Detta Mässi-
tali anses för det rikaste i hela Europa. -- Om
aftonen voro vi åter på de skalor hörd samma Cya-
ra som fört.

22de. Rute vi tilligt om morgonen på Jan-väg till
Monza. Jan-vägens gata ligger förort och brädd
svensk mil på 20 minuter. -- Det regerade hela tiden,
men besåg vi dock kyrkan som är nåt vackert och
gammat, åter upplaggt i 14 århundradet, ett Capell
finnes der ännu kvar som fördom varit en del af
Kloster och det för 1500 år sedan. Vi voro ledna af
i kyrkan så vi den Brons af Jern der skall finnas
med hvilken Carl den V. och Napoleons blifvit krona,
man påstår att denna ring skall vara gjord af en
spike ifrån Christi kors. -- Man skall hafva enstaka
tillfällen att få se detta, när visade man oss endast
en copias deraf, hvilken endast var en bred ring, för-
gylld och med äldra stonar i kring. -- I denna kyrka
fanns af en myskat silfver och dyg basketer. -- Åter-
komma igen till Milano. Kunde vi i går ut för regnet
för att på aft. m. i boder och slutligen en stund
på Marionetten Theatre. -- Der de gaf Jeanne d'Arc
men så illa och tyligt att det var riktigt synda-
der. Balletten var den samma som förgående gången
en Drott som var högt omgiven, hans anseende förtäflig
närde Ögonen, men och tungans.

23de. Rute vi ut till La Chartreuse (som Cortina)
nära Staden Davos. Jag blef alldeles förvånad af
den superbaste kyrkan, och dess enorma rikedom i
värdiga, tapeter af fästa målningar m. m. som jag
där köpte mig en bok i kort beskrifning öfver blanda
kyrkan, förklarar jag nu myskat. Men jag tror mig att

Var så något så smaksfullt och tillika öfverallt
fullt med dyrbart som i denna kyrka, jag kan
adrig kunnat göra mig en del om detta. Hela
kyrkan af Marmor i alla möjliga färger, de
utskurna mosaikerna finaste basreliefer och alla
stenar af alla sorten inom stenen och små. Och
och! Juk jag välpa mig en enda bländ den jag så
kunnat jag lifen rida. På aft. m. gick vi ut
ut Domnen i Milano, öfver var en fälig som
niskas begrafning; twittra Pruten, de katter för
en annan person var fälig och ^{ställd} gilla den
stat, brydde de sig g. stat om denna begrafning, så det
var intet att se. Men ett Barn dopps stramt dörft
interreuerade mig mycket; ehuru jag tog till att
det starkare barnet maltraiterades alldeles för länge.
Pruten blott flere gånger under det han lastr
den Heliga Andan på det smögade det om och
allt emellanat tog det på men drog ett kors öfver
pannan med ett fyg, sedan dopptes det i den stora
Doppkunnan hela natten; väntat, dopptes till A-
louise Philippina Maria.

27. Rute vi ifrån Milano efter 11 dagars vistande der-
städes; ehuru mycket interressant, det var att se
nästans längtade jag ändå att korens dörft, al-
la rättare, att de snart skulle se allt; ty, i allt
hoppas så lilla kläder med sig en i stor stad var
små, allt höll på att gå sonder och kläderna
jag riktigt skändes för mig själv; öfverallt jag
mycket alla och smukt och var mycket fälagad
af l. hvilket gjordes under ena och ena
öfverflig. Hamnet med öfverallt genom den
begravd jag och skönt och ifrån mitt åskade

hem, min längtan var ibland så stor att den ej kunde
bestämdas; och tyckt emellom mig fick jag låf genom
den, ty min önskan följdes mig ej och så jag kom
genom sluta mycket mycket emellom mig själv, som gick
mig så godt att jag utgjorde för en annan varelse;
men, O! Måtte jag alltid komma ihåg att allt godt
har något godt med sig; och att jag när så de flesta
andras fall ryta af det skönt i naturen och i
livet. — Efter en ledans och lång och åkning
med Velures anlande vi på aft. om till Como, der
vi gick något till skugga och låg oför natten.
D. 28. Gingo vi på morg. till Menaggio, sedan
man alltså skedd en ny planerad på denna
saken g. förl. Madama Castas villas Villard d'Est
och flera andra jag var ledur att ej veta namn
uppå. Modt emell Menaggio ligger stadens Belaggio
Der heres g. i ena fransiska öfver från stadens stad
var utöfren Gudomlig, isgränslat det är i vagns rätte
derifrån öfver berg på en gad öfver genom en liten
fugt träd och ligger där på skadens ut för detta
berg, sydes en liten vacker bergs och sluttigen
Lugano g. vid hvars bergens stadens Porto ligger.
Der at vi middag och afredt sedan i bat under
timmars tid till Lugano, denna g. ligger mycket
Como, Manica mindre tillig och bergens något mera
vidlag, att fara så der i liten bat vandring och
skrifligt, isgränslat som vadert var vackert.
D. 29. Rute vi till Levano på en öfver från ater
i bat öfver Lago Maggiore denna g. är öfver
sandeligt vacker, bergens dock något lägre än vid de för
gaende. Sedan vi passerat förbi den sandligt vackra
lago, Intra som ligger in till en vilt, och sedan vi

ter passeradt om en vacker udde, fransösk,
Borromieho; Därifrån ser man en mycket skön utsikt,
allt högre ut i en vika är byn Pallanra. Här
härdes luften mycket varm, och jag tyckte där
var så gott att vara och sova endast öfver att
var tid var kort så man ej länge fick uppehåll
sig i denna följande trakt. Fort uppgick vi
på Isola Madre; man tycker sig der vara i en
en hel annans värld omgifven af alla möjliga växter
och blommor, en mängd små fåglar, som doftar
och sågarer etc. Man frukt ej sågas många det
samma om denna Isola som liknar Isola Madre;
och de ända ej kan jämföras förskattningar
är sådant ett ställe till denna Ö. Fort uppgick
vi i stället som är magnifikt, annu bättre af
en Borromie; vi såg i mid en liten öfver familjen
samlad, Karlens Polan, huren tyckligen smiter
de ej vara på detta lilla Ödne. Rummen var
stunliga, och en ofantlig mängd små alger, färjer,
taglar, de flesta af mycket vacker; det enda
jag såg var under den skynsammas genomgång
att enstaka minnas en taffla i kungens majestät
men ett litet rum endast av sländans skugga
frapperade mig i baktanken. I undreta sanning
när kommo vi, rummets märkvärdiga för oss
öga. Rummen var lags, tak, golfs och väggar
endast af små små runda stenar inmurade, i många
färjer, ornamenten i mörka, statuer af marmor
öfverallt, och hvad detta var så kort sagt och en
derjodiskt på en gång. När vi sedan kommo ut
i parken och trädgården var det blott allt be-
svärna, de fina vattnen komlura, under och öfver

24
Torrone, med en ofantlig mängd statuer. Träd från
alla Vindesdelarna såg man här; en Ball ifrån
Nya Holland i Australien bland andra. Cyperns
oro här så höga som våra högsta träd, afvensom
Nagerträden; även Lagerträd stodo alldeles invid
hvarandra till utmunda som villingars gånade
sig lika upplätt, dessa skall vara de största som
finnes i hela Europas, på ett af dem hade
Napoleon skrifvet Bataille men af det var det
så afgångit att man ej kunde läsa ordet.
Blommor alla möjliga märkvärdiga så såg
jag med sluknjfligt ngr; En Aloe som hade blom-
mat bland andra. Att se ett stort träd intressen-
na de mig ofantligt, träd var så stort så bladen
märkbara, alla junnar. ^{Palmer} Torroneans träden så st-
ra som våra Torrone, och allt detta på ett jern
på en ö, som förut varit ett kallt berg. Dit
allt blifvit det först, allt gjordt genom Monaten.
Kongen greve Vitaliano Borromeo (stefen Am-
rute) den idén att på dessa öar lägga och göra
verkliga underverk. Ja det är lusingerligt när
man tankar på huru de fördom varit och huru
mycket människors händer skan frambringa.
Den tredje ön heter Isola Superiore (femt kallat
Isola de Pescatori). Den säger endast på ett afstän
och skall där ej vara något att se afvensom Isola
lino som ligger närmast Callanra. — Isola
Made och Bellas se båda något stela ut på
afstän, genom de många Torroneans, men när
man upplätt på dem äro de guda skona; den
fjonde ön heter man här more natut, var ifrån

Siola Bellas hade jag gämfeligt soart att skiljas
mig jag hade älskat mig brälykkelig att ännu
många timmar på gårdar, ty om var det så
mycket man i hant se, så mycket mindre;
Stigomningen på vi ruter derifrån 4 timmar
enst om vi på stigen i liten båt, således gämfeligt
brattas ankome vi till Arona, en liten gammal
stad, i Piemont tillhörande Sardinien.

Den 30. gingo vi och såg Charles Borromeos coloss
salas statue i Koppars, denna är modellerad af
Arano, och utford af Lanelli och Falconi. Den står
på en hög plats merid ett stort, men ändå, under
skydd så man i god den på långt håll. Gåf
Wachtmeister och Olsch. gingo upp på stegen
minuti honom, ifrån hans husfönd tatte de en
fett och, uti hans näsa, hade de bida sattit.
Derifrån gingo vi genant uti en Vingård, och här
jag alorij atit mig så makt af Druvor som de
en timmas driften ruter vi till Novarra.

Den 1 October. Blef legus något stäng emellan vi och Kan-
de. Hon ma derifrån frän på afton med Diligence.
Staden är gammal med 10,000 invånare, och i mycket
interressant att se, vi var alla inna i de många kyrkor
När bland Cathedralen är mycket vacker, ovanlig, ser my-
cket ljus ut, tak och väggar i gips. Det och kort, de höll
just på att arbeta der, att munta en nytt, sådant
många kyrkor ^{och altaren} synes annas geor af det gamla; all fransk
målningarna i taket är förfäfliga. En liten gammal
mal kyrkor, hvars namn jag g. min, förgjöras den
mycket, och tyckte jag denne framstallde källor
Jesu lidande för folket, kunde i kringhålla kyrkan
var sken. & ut frörens hände framstallde i figuren
af naturlig storlek och i färger. Det bästa bland dem

var Frälsarens uppstignande, ur grafven; En Engel framför
honon, stryket i Frälsarens ansikte när han var på Engeln
var jag alldeles förgjett uti; deras ställning, dopbandet som
i öfverljudet grafven, var af en förblyfflig, för rötter och
kvarkens färger gellan teckningens figurerna något som
delis - En annan grupp var af en vacker, de Frälsarens
närhet i grafven, man var blott som en rök i en
samt i brodet, framför. Stas Maria, Magdalena och St.
della är allt uppstigit af en längan. - Moskva
satt vi oss i Deligansen och att hela naturen till
kl. 5 om morgonen, vi anlände till Turin denna resa
var mycket tröttsam, ty man var allt uti brant, att vi
var, flera maten i när skullen varis samt att attenda;
trötta och nödbrändhet var vi glada att få ligga i en
vid framkommet, de vi uppstego kl. 10 sedan Program
menig utgång, på galan uppgjick oss, vi skogade
vi i matsalongen, hvars fönster ligger ut till, der ifrån
Balcon sågs vi en stor parade af flera Regimenter; det
var Kejsaren ^{af Sardinien} Karl Albert Frederiksdag (sydde 42 år) han
stod på en balcon i Statet mitt emot vårt Walden Chapel
och diskrades för honom; jag kunde likväl se honom.
Men var förhållanden och Torget allertillfälligt var skett
Regimenten uppställda reent i öfning, hvar från skots den
en, gevärs salvan efter den andra. - Turin är en
ofantligt vacker stad, samt Petersburg den bäst vällygga
jag sett, mycket regaliere och eld med 135,000 invånare
Königshuset var intressant att se hvars mycket som
finnt sig i den givaren; men för den som förtas sig på
Antiquiteter i alla slag och Natural Historien är som
liger här såkert blottad de bästa - Mammier, Galvan
lik, Statuer hvar lifer ur samtiden, ur Egypten m.m.
märkvärdiga stenar, tegel, gjut etc, allt allt, som ofant-
ligt mycket mera intresserat mig om jag hade fått
gå der med en Naturalist som varit 70 år gammal för mig för.

klara allt, nu gick jag på ökenning och fick mycket
utan den rengalet i en mörkammar. — I slutet den månd
Efter vi hade besökt var ~~de~~ Cathedralen, vacker för
sin många dygande Fresco målningar och även an
gra vackra Tapeter och Statyer. På ett litet torg i denna
stad står en Colonne af granit och Marmor som inge
nast behagade mig, Jungfru Marias med barnet, upprätt
till takrymligt för det denna stad andslappat Colossan.
På afton var illuminationen, i alla Publica byggnader,
allt nåt vackert men ganska ovanligt, var för utan
för husen endast ställdes i radier. Vi gick in på ett
Café det var en figurant jag kommit till.
Den 4. Besökte ytterligare staden, den promenader, ett ständigt
vackert torg med en Ryttars i forden kallad *Muse de Diane*
fratt komma det präncar man en vacker bro öfver
floden; ifrån Ryttars är utrykten skän isgärskhet de
det är klart, kan man se bergens skönhet och man
ow. Sedan såg en Malar Galleri i Gamla Slottet.
Härta delar var Otalrika Holan. Madonnas med
barnet och Johannes af Baptisat, hade en gudom
lig Colonn, Barnets uttryck förtjente mig, men Jungfru
behagade mig ej, als, drogen svarare felas en vackert
och ett ej behagligt uttryck i hennes ansigte — en liten
miniatur målning, af en Madonna med barnet, af
Baptisat som barnet molat var stildt som intressant
att se. En tapet af Murillo, föreställande två
ny figurer kvaribland den ena är en blind flicka som
spelar på fiol, var förbryllig; Van Dykes målningar
här fänt jag kopier en vacker Colonn är den jag
satt i Tykland, i detta Galleri finnes många smärre
stycken af Rembrandt, af en af Rubens utmärkta, af
Paul Veronier supertä Tapeter, och i den fanns så många
ga som följande mig, många många jag ej, kan säga.

resterna. Hvarje gång jag gör från ett vackert Milano
Galleri är det afven min stolta smekna att hemma
dragas den nyttan jag smekas af allt det skön jag
sedt, och allt smart för smekna. — På aftonen gingo
vi på Spectaclet, hvarst de gaf Opera Robert Diveren
af Donnizetti, miniguen är mycket vacker på sina ställen
Skattem var liten och gingo de i bruggen i marken och
vi voro bortkända af de skal i Milano. — Enne baller
ter gafs afven min i särdeles väl. —

Den 4. Blev tiden något lång, så vi mest hade sett allt
som var något vordt i Seren, vänt var vackert och spassera
de vi lätet, gingo på andra sidan de floden till ett Monte
Kloster som ligger på en höjd, och hvarifrån ett fint
var obestryktigt skön. — Om afton ater på Spectaclet, de
de gaf Torquato Tasso afven af Donnizetti, vacker
miniguen är uti den förre Opera och afven Catone
utjord. —

Den 5. Afsat vi mid Veturin af Mont Cenis till du
sa, hvarst vi lägo afven matten.

Den 6. Afton vi af Mont Cenis gick ut i marken
säl anlåg väg, börjad 1805 på Regulations befallning
under 5 månaders tid blif den färdig med hjälp af 3000
arbetaren. — Nu är vägen ännu inget anlåg mot slutet.
Den lilla flod som går afven bergt tuter Cenis, eller
Ceniselle, vägen är afven mycket vacker ju högre man
kommer, afven allt fanns hus till Nygd för resande; om
vintern skall vägen vara mycket färlig för snö och
is, och har många gjord sig olyckliga. — Ett
Kloster skulle finnas här uppe, men det hanno vi
dessa. — Medt emt en liten gård som ligger 2000 fot af
hafs ytan ligger Port Mont där att vi var middag och
frös Capitall. — derupst börjades mestigandet. — Hvarst
vi inlände till Modane lägo de afven matten. —

Den 7. Reut vi aln genom fleu rona stader, som S. Michel

17 Jan de Maurienne. Montiers etc — till Aiguebelle
svarest i lingo afva natten.

98. Antänd vi i det godsmögaste. Man sken
till den utmarkt välbelagna staden Annecy, vägen
afföljde hela gån i Annecy, som är oändligen vackert.

99. Midnagstiden framkommo vi till Genève, efter en
oöppbarlig resa af nara 5 dagar, hvarthän vi förtälldes
om dock längre än de blefvo; något bröta oss vi och
var det skönt att igen få bo och äta väl, sedan

man verkligen slitit ont i den vägen, i synnerhet
af kold emedan vi hade för litet varmt att sätta

på oss. — Andra till Annecy och var vägen oerhvar
ligen gacker, omväxlande emellan dalars och bergs

berg, dock allt vi möt i dalarna charmer. Skön denna
natur är behagad, levig i Solweide mig andra

och andra många, wattenfall, det ena vackert
och en det andra. Aldrig har jag sett så många

brunnar och människor med Goäbror, många som
skapliga, som under denna resa ifrån Turin

det var riktigt olyckligt, och gjordes det att jag
låg alskagligt intyget på mig att se dessa olyck

liga väder, man säger vället ifrån oss levig
och bröfvis afven hufven förorsakade detta.

100. Vore vi kvar i Genève, gingo hela f. m. ut
baderne.

101. Reke vi på Englat till Lausanne, Adm. R.
skildes vi oss för att dagens dyra oss till Paris och

Graf. W. Blyf mogna dagars längtan. Genève, endast
Antm. Vindereute var oss förjucklig till Lausanne

hvarat han quarehunnades, så vi på aft. m. i
Delizence afreste till Genève där vi tillgaf oss natten.

Den 12. Reke vi på Englat till Neuchâtel, men
var det kallt och blott mycket, att vi som hade

sa lilla öfverlagg med oss i kunden attas eggen på
Där, haerigenom vi förlorade mycket, såg intet
af denna vackra st. samma fall var, af en
man vi passerade Genève för. Gud var. men han
som gick fram för allt. I Maudslut at vi en
god middag, sått oss vidare i en klara bane
och skick af till H. Blaesij, der vi voro sändligt
välkomna, och hade varit mycket länge vänta
de, emedan var bortvoro dars från raket väntan
dubbelte längre än det var sagt; man hade förutsett
sig att jag skulde sitta i skat med de bratsam
ma farderna. Men Gud skulaf. jag maddes för
träffligt mycket bättre än förut och tyckte alla
att jag hade lifskut felt.

D. 13. Gång till en på aftonen med unga Carbonnier -
D. 14. Till skott ~~här~~ vaders rulle i; Augusta Dardel
hennes Corrin Ch. D. och Carbonnier - till New
vill en liten stad vid de haer de Pierre - Dou
fran radda vi på bot till de de St Pierre, hvar
runt Rousseau bodt hans sängkamrarna, finnes
annu kvar, men var intet vardeles att se, endast
i gottast finnes en lycka kvar när han på
har han gått da han ej viljat raka nagorn.
Denna lilla O är mycket vacker en park på en
sidan med gångar längs med stranden, sedan på
sid. sedan till Vinikorden man just höll på en
att vandra i till Newill hvarst vi på ett gott
Hotell tillbringade en sändligt god och munter med
dag sedan rulle vi till Laure och tillbringade
och af aftonen der hos Carbonniers. Hvarst vi gick
bekantstaden med Griffinian Beutales en sändligt
fögglig och vacker minniska. Afen M. Dupagne

presenterades. — Vid den följande kvällen under sommar-
festen Portales åkompanjerade, Sophie, Car-
bonnier och Dupaquier sjunga — Det i ett hurr-
igt manuskript promenerade vi hem till St. Blaise.
Da Mme Dupaquier laddade mig, hoarunder varit
samtal hela tiden handlade om musiquen och
taflor han hade nyss gjort hem kommit ifrån
Paris. — Han är rätt hyggelig, men något tillgjord.
D. 13. Voro vi åter hos Carbonniers till middag, där
voro säsamma personer som föregående dag och
musiquerades mycket.

D. 14. Hute vi långt till middagen, på andra sidan
Neuchâtel, till ett bruk Portales, tillhörigt Dupaquier
och hans hustru Coulon, den förra hade dagen fört
tjädert oss, och att vi midelag hos hans systers fru.
Coulon stället är vackert, ligger aldeles invid sjön.
Åldrig glömmmer jag den stona för mig hägt mycket
vackra naturtaflor, jag såg, och åldrig mera för se.
vi gingo ut på en terrass i en liten natt trädgård
just som solen höll på att gå ned, midt framför
oss hade vi hela Alpshidjan, ett malmdomstyg
de den, utan vore de upplysta af solen i många
olikhet fjällar, bergmalar var äfven Gudomligt, det
och Die Blumli Alp och Bergs toppar i
Jungfrun ^{voro} stund som upplysta af solen.
Och så Gudomligt detta var, ~~och~~ jag njöt en
bestänfligt, och önskade hafva denna syn afna
ifrån St. Blaise skadade vi ofta denna Alp i
många olika dagar, och framdar de onödig
brant ifrån Neuchâtel, ty ifrån ingen annan stad
ser man den så vidsträckt. — Mme Coulon
är rätt hyggelig och var mycket artig, men Lybete

jag der var stilt als i roligt, hvarfö jag var
 rätt nöjd när vi sent omsider fick återvända hem.
 att vi i hemmet att ben Boushet var rätt lidoamt,
 att skall vara stort, berömlig och allskänd. Yll
 tyger fabrikeras der.

D. 17. Vore vi hemma vid St. Blaisekula lager packan
 de in våra saker. - Carbonnier och Duponier vore
 der till middag, afven Grafen Wachtmeister, som Duponier
 varit anslut.

D. 18. Afste vi om morgonen åtföljd af Prof. W. -
 tog till Carl mycket saknade af alla, och var det
 mycket påkostade på båda sidor; afven emot mig
 hade de varit oändligt vänliga och söt, och hade
 jag funnit mig der med bra, mycket stora besvär
 om jag ej så grusligt hade längtat till Paris
 för de efterlängade bref som jag emte mig i alla
 der, att det gynnigt skötade på mig för hvarje dag.
 Carl skat upp att resa, jag kunde ej sluta mig
 jag God till, vara rätt glad och lugn. - Derför hände
 jag mig riktigt lycklig när jag ädeltigen såte i
 bagen. - Der Lemnades vi till västra hög aguer
 som gifvit oss så många skön vintrens. Vägen
 var allt väcker, isynnerhet dalen ^{Kalde Javars} ~~och~~ Fura
 bergen svarafven vi passerade, äro ej vackra, klara
 och enformiga - märkvärdigt, så snart vi kommo
 afven dem och genom Frangiska gransen blyskandte
 alseende mycket förändrat, plat och till skog;
 i byar derjovtågo vi ofven natten.

D. 19. ^{och} ~~der~~ i ofven staden till Dijon, dit lilla jag kom
 der se af denna stad, så som i öfverkant och för
 tidigt om morgon fören jag utmärkt vackert och väl.

D 25. Före vi fört till Italienska Operan där vi högt
prades på hora Di Purilani, som kommo så
sent till vi ej kunne göra plats, utan fick ej
appetit. Lilla inge till mig, annars gånj, luttet
allt var på kortanden. Sittat före i lilla Concert
Vivace och hörde en rätt vacker Concert af en ibland
de bästa Orkestrar i Paris.

D 26. På Varietés såg Le Père de la Debutante
Julietta, le Chevalier de Quint.

D 27. Styttade vi ifrån Hotel de Vagram, der rummen voro
många kalla och således otrefliga, till N° 25 vid La
place de Madeleine der rummen äro mycket smärre
men glada och mycket trefliga, i synnerhet med rum
är för inordligt nätt och trefligt. — Om aftonen gingo
vi på Operan Italien såg Lucia de Lamouroux
med ännu mycket större förtyllning än i Hamburg.
Puccini, Rubini och Tamburini voro förträffliga.

D 28. Om afton i Palais Royal de gafs La felle de
Zappudin. Treize à Table, Trianon, Mon ami Cléo,
Loul. Denna Theater roades och mycket, sty des spelare
sändt nätt och vät. —

D 29. På Operan Comique såg Polichinella, le Domino
Noir. Den förtas var just elegant, men den sedde
utmärkt bra, en rätt och vacker musiques. —

D 30. Menenat bulas aftonen Om f.m. besökte jag de plantes
et des animaux, och Per la Chapelle (Styckegården).

D 31. på l'audville såg de Cratige, Louquai. 29 Mars
gickte ut Le Cabinet Particulier.

D 31. På Italienska Operan såg Lucrezia Borgia
der förti Tamburini La Harle et Mario utmärkt, g.

11 November. Rute vi på Grandvåg ut till Versaille,
stället der är incensat stort och magnifikt, der
finnas många hundra årsmärket värmländsk Taf
lor äfven en många dåliga, som vackligt hand g
i mer än flyktligt en igenom den
12. på Clauviller såg le Protège Bourgeois?
Marguerite och le Cabinet particulier.

13. Hemma hela aftron.

14. Böjades jag allt måla på Louvre. —

15. Hemma —

16. På Clauviller såg le Vagant Dillet le
Mendiant des Battimbanques. Den aftronen
gjorde vi bekant skap med General Olay Drott
ningen i Surges Peronson. Han satt bröt
sig i lag och converserade lång med min tills
han slutligen sade ett namn och frågar hvad vi
heller. —

17. Gingo vi på Marionette Theater. Palais Ro
yal; detta var tyligt och dåligt, men ratigt allt huf
va sedt för en gång. —

18. På italienska Operan såg Peritani som för
hinte och olustigt, musiquen af Bellini är ju
domlig; Grisi och Rubini sjöng aldeles bra fram
de äfven La Blache och Gamburini, hos Grisi
finnes allt för ett hans ser bra ett sjung och
och gular mästerligt. I en stäm var han alde
les atomordentlig; han sar tutad en sin fas La
blache / och han sin fartman komm; de skola

vid detta tillfälle följdes af Lagman i gips, & da-
blanche är ifrån väster. Gissis raderade och vinder
glädjes därefter han i framsatta botten och väster
29. ²⁴ ~~Andra~~ till följande dagar voro följande anmärk-
ningar ända ²⁴ till 31:

22. Var Barres hos för första gången på aftonen.

29. Voro äls Barres hos.

30. Besök i Helmens Tagerboamling hvilka alla skulle
söjas på Auktion; det antalet voro de i så fåtaligt
mängd om ena aldeles förbiffliga mästertekniska, flester
der var en Magdalena af Carlo Solci hvars lediga
verkstad ställning jag var mycket förtäckt till; hon
sitter talar med ena armen, ena i några stötar, hvar
på en korset och dödsstol, hon har just öppnat
en helig bok och ser i den. — Till middagen
voru Blumens Wickenburg och Gussus Wackelmeister
hos oss, samt talar aftonen.

21de December. Var jag gäddas af flera Herrar, Gussu Auktan,
Gussu Sandels, Gussu Gyldesten, Baron Winder, Baron Nollan,
Herr Wong, Carl och Adam, Rectorshjeld att med dem ifrån ett
fönster på Champs Elysees och Magalions till Fåge Hot-
ten var starkt den dagen så jag var lycklig att i fitta
att utan i ett varmt rum med god Elboasat. Det
var intressant att se huru fallmaning den dag till allt
mer och mer och huru den ena bruggen efter den
andra marcherade med till utom tilljuten den procession
sattes i rörelse, flera himnans väntades i skuggen
den några skott som dock varat grefullt många

da procession syntes sater jag mig med nyfikens blick
vid oppnas fustret i hog knucken med några soppagor
ikning mig och frast men var entusiasmerad; och glom
mer jag aldrig denna syn sa igen i ett slag; och
att denna natligt hade det varit om jag en fin
nit lund vid som sagt mig alla de markvardiga per
soners namn och egenskaper som passerade forbi
om undrick mig att observera bra manga som jag be
dau hat talas om; ja blagom har jag ritning
sa jag i lekturen den; en fyra warta likvagnar
funt och ridan; en svart blods hat syntes for
vagnen. Alla bygnar marcherade faret af Ma
lonal och Gardet twaribland det var
natligt att se Markintresterna afse med Man
cherande och vanliga mycket natta. Enot for
modans afslippe denna fite med mycket flitt till
shrens manga hade blifvit ihjalt brannade och
sjuka af sjukling.

218. Torvete i att sa kommanen uti Invalidhys
man for att sa se kistan och den val for lit
fallet lyngdas kyrkan, Men folk mang den var
sa stor utan for garden att det ej var mojligh kom
ma in, och ^{sa} ~~allt~~ ^{men} ~~vi~~ stod och vankade i gata
skulle detta i flera timmar blifvit for trotsant
och kallt sa vi fant for god ga var vag och
komma igen en annan gang, men for gang uti
blif denna andra gang fullt althalt, vilket
alltid gor mig loden.

24. Befattningen förklarades mycket glad, med ett
litt tillfälligt stöttna; vi vore många landsman
samlade. hos Carl. - Hr W. Gref Gyl. Gref Sandels.
Baton Claude, B. Nalken B. Agonljelm, Hr Ollen
Hr Wickhamberg, Hr Wong båda Nordensvansens
och Adam Renterhiöld. Vi fingo nästan alla ygra
taller, jag deuterons mycket dyrbara Guldstycken.
1841.

4. Januari Fingo vi på Thora Ögren, såg ha
Guineus munnen af Helsing mycket vacker, en Mann
alle Hecinesfetter stigit till den frut beräknade, de
beträde i början var hon mycket radd märkte ty
tyt ty sedan gick hon bättre, hon var rätt bra
ut men är i någon mycket utmärkt fängelse.
Dinara två månader jag i de hade uttugat
tack, hade min hängslan varit så eld, men var hon
men det hade jag det minnet att i må bra, utan
plågades den gnosfuligen med stygen i mitt bröst.
så jag blott hängslan dirigera och således i hade
mycket näst af allt öpp.

25. Här jag allt sedan 4 varit alladagarna
med sjuk och varit i våra städer med mig i
isgärhet så jag nästan blev annars aff
af Carl och Sophie så lyckliga och lyckliga
sig är till den ena och den andra Matrus, en
samman af utläm nad af minn Treita Samman
fick jag vänta mig vid tatanod och under
ambit Gud. Olycka, att ha i Paris vara sjuk

och så att man annars fått jouera af denna
största nöjes han, än gämnt, äfven var jag för
bjuden att måla, för med ett ord gämbig, och att
en sover på söndag. Gud gifve dem nu verkliga
sore falli äfven, i dag har jag för första gån-
gan varit ute och promenadt i Tuilleries
garden, vadnt var skönt och jag made så väl
af att få audas in den goda lugten, i dag
är P. och S. äfven borta, men hoppas jag nu
äfven på gubarns dagar för mig.

Den 8 Februari. För jag med en oerhäftlig glädje in-
läggs ut på Théâtre Français. På Cerna af Con-
nelle och Mameille Rachel för första gongen, hon
spelte mästerligt i denna Piece. De Romiska drö-
terna behagade mig sanneligen, esymmetiskt M.
Rachels, en lutt klänning med en röd mantel, sandli-
gen så draguerad, en bandeau af hvar pannan i form
af halfring. Andra Pièces var, Le Medecin
malgré lui af Molière, der gulle en Belair,
Monroes som varit galen i 17 år och som efter
uppträdde på scen, han hade Läkarens röl och
var förblyfflig.

Den 11. På Cirque - aux d'empire / Le Theatre must
för jöblen, och har jag aldrig hört ett sådant
saker av jafva de Bourse et des Vivandiere. För
och sedan des dernier Vaux de L'Empereur, denna
Pièce intresserade mig mycket och var mycket ma-

terligt utför. Scen börjas på St Helena vid Ma-
paleons grav, då Fransiska Generalerna Komman-
det och skolan lages ut grafvård, sedan på Far-
lyget La Belle Pêche, därifrån man ser strän-
domar de pausar förbi; sådligt väl malade
och naturligt sidemålar hela ytställningen på
laget med likhet till det temnas i Orvaldes
Björkham.

D 16. Voro vi på Italienska Operan, såg en Opera
Buffa, Det Skamliga
systemet La Blanche var förbryllig, där, afven
Persiani, Gissi, och Albertini, den första avalligt gen-
ciense och luktglige

D 16. På Théâtre Français såg de Misantrop och
de Châliens de Ma. Piere af Moliere, i båda
Piscerna gulle Manuelle Mars adles förbryllig
skurms gammal, hon för mig sandligen väl och
än ännu när bra men har ett oluckligt va-
kert uttal, om möjligt skulle man kunna ha ett hon
än flere och senare ar, de räkna hon nu uppfyllt
vord uttallan 20 och 40 ar, men skall hon nu gulla
mycket ena röl.

D 16. I det skönaste Par vaders röl vi på German
till St Germain, i salt skaps med Adams och friska
Waltmeister. Jag nytt oluckligt den dagen af
den varma luktglige lusten, lykte mig på rik-
ligt nytt lif, andades så lätt, allt påminde om den
alltid för mig så välgnande skumaren, naturens

skönheter som alltid utvecklar sig godt på mig; denna
förmåga af Fären varade i. Hunge. Det blev
ater kallat. Stället är gammalt och gott litt utvecklat
inuti så vi i det begagnas litt fängelse.
D. 21. På Carnavalet börjades som i mid. Ton Brigad
hennes barns uppgift har Baron Wrede vid Boulevarden
föreläsa ifrån hans fönster se hela folk-lest, men
många beständiga funnas allt från det måst
mest här utkladda; men intressanta var att se
den enorma folk mängden som av allt flyddes
hela gatan in högst, man kunde se och sepa
många de illeganta equipajerna och parureerna.
D. 23. Skulle vi se Le Bois gras som var en
om lata och alla gering fratt se, men var vi i
uppgift har de luta. Wag ifrån vid Boulevard, här
för li exen i fraserade; men var mycket an
nat att se, utslipade personer hatar och vagnar
mycket på det grat högst vis.
D. 24. Gingo vi mid. Ton Bois och hennes Wan
och se en titel tefret samligg har en rik Pais
de France Nature, som skall hålla 850,000 Fr.
i renta om ar. Tafel och i många men
mycket vackna af Robert, deluffers och en af
Vinterskatter (se Cameron) som mycket för givet min.
De vad var hela denna sanning en blond de
slagen med illeganta möblerade; Paris, at hela
högst ifrån ett namn gik man i le handa
trädgård med de skönaste blomman en ging här
iförd in, allt om givet af fönster glas som allt ett

Omangerie.
D. 26. var vi för första gången hos Bonetto, de var
mycket trevliga människor.
Den 2 Martii. På Stolicinskas Operan, såg Semira
min af Rossini; skön Maria och annan skönare
och, frisi som Drottning var, derfaldes ut-
märkt vackert skönare än jag någonsin sett henne.
Beh! hvad jag önskar komma in till af henne i
denne Porten.
D. 5. Voro vi på en Concert i de saler de Vert
der sjunga Beckini, La Blache, Tamburini, Grieg,
Pochiani, Alvertani, Renous, Syter, min Händson,
Mirale och Monti. I början var jag så förtärd af
min plats nära de sjungande, så jag utman-
ade kunde betrakta dem, och snart blev denna
glädje förtärd, ty en Frau stå och spel Thomas och
satt sig alldeles midt fram för mig (som de sedan
annu så lågt så det g. hjälpte att stå heller) och
skjunde mig alldeles så det var mig alldeles omg. l. g.
att se på de skymten af de sjungande; Och
hvad detta förtörde mig, jag var så borta
och kunde på en gång stå och se alla njuta af
sångens som ända g. kunde rikas mig att på
hora, och som på denna Concert var det mest
fullkomliga och vackra man kan föreställa
sig. Concerten var till M. - Alvertanis förmån.
Sophie och jag blefvo bjudna af Adam.
D. 5. Voro en mängd Lunkar eller samlade som oft.

men hos den gamle Wacht. och Sandels, rekte dagen
deres till Italien; sedan vi i ett hastigt an-
tan dagligen varit till sammans inom den för-
hyggliga, befliga människans klif det myrbrat
konst efter honom.

26. Håga vi ett superlativt taffel gallerie hos
Arguado, men som vi voro där så kort och
jag ännu hoppas komma dit bekräftar jag
oj ännu de tafflar som varit förhållande
men många voro de, af Murilla iögnmärkt.

Efter detta påminnelse jag en ängslig till-
stämning i fluss-fel och en gryn brist
vark, då jag äfven med blodande hjerta på
nytt var i stegen för att många stora städer
och stora nyutstingar, som Italienska Operan
se målningar och m. d. allt som förhåller sig
men hvad det vidare angick hade jag då
hoppat vara längre fram på förhållande
en afton, så att och alla andra glada för-
ställningar på en gång försvunna; guden ny-
titen och Karl var i stegen genom riken i Frank-
Paris. Men snart genom min vana af badstuga
och stora mötgångar i lifvet och min önskan
tro, att allt godt står för det bästa, blif jag
allt närmare iögnmärkt med den tanken att vilja
nå närmare det stanna ständigt ögon blick
med Minnas och Lyckan.

27. Var jag nu den goda vänliga Fruen Borge
på Laubek för att dock på den dervarande
stora apparition på tafflar. Ekvad illand den stora
många tafflar fanns liksom många dåliga som goda

Taflor, var min njutning oerubinglig. De samsta-
gang tog jag afseende af Baythais luvliga stalla
samt afseende min Magdalena i hantla Galleri
D. 30. Var Adam R. sa god och gillade mig till
Malas Galleriet i Luxembourg. Hvarst edda
finns malningar af nallfande Fransyska
Mastare. Manga af utomordentligt varde.
pa atvagen drifran var jag enu i en liten
mikel vakter Kytha la Sylvide.

D. 31. ^{april} Blocken 3 pa eft. m. reder i med ena
Kampflor ifran alla Paris, som nu pa varen
tafta blifva sa skont och luvligt for mig
och som under mitt viltande der giffut mig
sa mycket ledande och afseende sa maner
och lycklig njutning. — Bekymrad grusfuliga
for dylia var jag om hons skalle la resan
lyckligen hvarst vi litt lilla staden Coulommiers
och la go der afur natten.

D. 4. at vi mörög: Deronne som ligger i Chau-
pagny och la go natten i Detry-le-François.

D. 5. middag i Ligny och pa varen i mont
gerom staden Soel hvarst finns en singel
vakter gyllig. Kytha hvarst jag tyvarr blott
hant i skyn. — D. Nancy tag vi afur
natten.

D. 6. Besög vi denna vackra stad. — Ett lilla
Bayth i ett stalt var de vackra och en
lilla jag nannu och Malas Galleriet i den
nu stad är lilla men med flera nall vakter
taflor. Middags tiden reder i skrifran och
tag afur natten i Phalsbourg.

D. 7. Middags tiden hvarst vi litt Strasbourg.

gingo åter in till den ljuvliga kyrkan,
men som det var kallt och regnade, blev
vi ej längre något annat. (då vi i främ-
re Paris kommo i Champagne som är slätt
och ej vacker, sedan Kattingen, så vacker
land likasom deyas Elsas. Första hattstiftet
Chalabourg var naturen skön och stor artad
jag var blott liksom det Varen var så lättsamt

corad
D. 8. Skulle vi fara på Englert till Offen
men gick den sönder, så ville vi ej vandra till
på följande dagar utan afstod till Strasbourg
älsko der visiterade, mera strängt än vanligt.
i Carlsruhe ligger vi af följande natten.

D. 9. På fredag som jag bra gerna var
att vi en utmärkt väl lagad middag i Wei-
cellurg, och gick jag åter vid bestyrkt lärare
På dess sköna Reiner samt stadens utgång
dettligt vackert läge. Till Darmstadt kommo
vi till Natten.

D. 10. Kommo vi till Frankfurt, dröjde der till
till 12 under hvilka dagar O. och A. reder till
Wiesbaden jag skref till Mamma men ha-
de för resten allt lo, samt, likasom Saxlin
hela tiden inom våra rum. (På afton och dag)

D. 12. Lågo vi i Marksburg.

D. 13. i Göttingen, sedan vi i märkt passert
genom alla stadens Menden som följande
så mycket följande oss -

D. 14. Kommo vi till Hannover.

D. 15. till Wille hvarut jag hade i går för min-
tänder som varit och plågat mig. -

216. Till Saarburg.

217. Kl. 7 om morgonen till Hamburg på en liten fregat, sedan var dagen lång och hvar

218. Äfven så sent da man i Hamburg ordadigt i van-
vadt som vanligt i Hamburg ordadigt i van-
tade med obehagligt på våra skur som sken
hamma höfden ifrån Paris. Men under glädje
var att der på bef. ifrån Mamma och Thore.
till hvilka jag äfven der skuf. Kallt och
groggt dragigt var mitt rum så jag niktigt
plågades att vistas der, och madd deraf äfven
nått illa.

219. Sedan vi varit i bedornas ginge vi på
aftonen på Theatern och sågo den saliska
Catalani hvilken såle gylades och yngs
mycket bra af en aktör som heter Bresch.
för reuter förfall oss Theatern, sykornus
gaelia fagor med mera så deliga, en
meiden bekaglig skiljnad med man ifrån
Paris.

220. Rute vi ändligen ifrån Hamburg öfver Wal-
stein, till Kiel hvar jag pauerade en högt öfver-
lig natt, vi bodde illa och har jag ännu aldrig
trätt så fruktiga laskan, så skuren jag lagom
fältt och Catavajka gick dock den ena regner
gen efter den andra igenom mig.

221. Klack. 7 på afton till ett skönt vador ginge
vi ombord på Danka dagfartyget Fredri den 6te
att blaska obetydligt bulag natten till en stor
lycka för Kapten som derigenom i alla var gik.
men som Kapten fruktade blacken på migom

skulle blifva starkare samt vinden ifrån höj-
det obehaglig, gingo vi af för Örnsborg
och för den ifrån:

D 26 Ån vägen till Kopparhamm, jag
var gynnad och vagnarna skakade så hö-
ligt att jag tyckte det var ett verkligt under
och det tyckte kunde stå ut därmed, vid
framkomsten var hon viert sländig, men
med god sömn och hvilat, var hon att bra
passande morgon.

D 27 Jag jag vidande lyfta att vi bodde midt
i Christiansborg där det sköna Sjöfäst
galleriet fanns och jag kunde giffa se det
omöjligt. Som vinden var gynnad och
vädret vackert sattes vi ut i en båt med
vagnen och sakerna samt siglade så ifrån
Kopparhamm ifrån denna vackra stad der
man haft så mycket att se och nu giffick
se mycket, jag isynnerhet, som giffick se annat.
En frustella mig att detta var första och
sista gången jag passerade genom denna stad.
Ack! det höll sig så mycket på mig att jag hade
riktigt svart lata bli att låta gråta; för öfrigt
var denna förfärd så högt igen för mig och
aldrig den jag mig glömma de handlingar som in-
tog mig så snart jag gick ut sömnen landet
för första gången efter ett års bortovaro; jag
tyckte jag ville klappa det håll som af det, och
kurus ofullt vade, gult det hanska när jag ju
vade den bader Ack! kuras mycket karaktär
i den den hanska landet svart, långt bakom det hanska.

hug

Corr
D
ra

mit

et

he

han

er

lich

at.

da

ade

ingt

in

det

7

sch

juu

lliv

brack

